

AHMED KILIÇKAYA

“DEMOKRASİ İSLAM İLE BAĞDAŞIR”

SÖYLEMİNE

LÂ - ﻻ

REDDİYE

DEMOKRASİ

ÇAĞDAŞ PUTTUR

CAHİLİYYE HÜKMÜDÜR /YÖNETİMİDİR

Kitap Adı :

“DEMOKRASİ İSLAM İLE BAĞDAŞIR” SÖYLEMİNE REDDİYE

Yazar :

AHMED KILIÇKAYA

ISBN :

978-605-73786-8-2

Baskı Tarihi :

15-01 2022

1.Baskı

Bu kitap;

Ecrini sadece Allahu Teala'nın katından bekleyerek, faydalı olması umuduyla yazardan okuyucuya

HEDİYEDİR

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	5
DEMOKRASİ ŞEYTANI ALDATMACADIR	7
DEMOKRASİNİN VAKIASININ İRDELENMESİ	7
DEMOKRASİNİN TANIMI.....	7
“DEMOKRASİ” SÖYLEMİ ŞAŞKINLARIN GÖRDÜKLERİ ÇIKIŞ YOLUDUR.....	7
DEMOKRASİDEN KAST EDİLEN; “DOĞRUDAN DEMOKRASİ” DEĞİL DE “TEMSİLİ DEMOKRASİDİR” SÖYLEMİ.....	9
AKLETMEYENLER VE ŞEYTANI VELİ EDİNENLER DEMOKRASİNİN ARDINDAN GİDENLERDİR	12
DEMOKRATİK ŞEYTANI VAADLER.....	14
MÜSLÜMANLAR NİÇİN BU “DEMOKRASİ YALANININ” PEŞİNDEN GİDERLER.?!.....	18
DEMOKRASİ ASLA İSLAM İLE BAĞDAŞMAZ.....	22
DEMOKRASİ SADECE “SEÇİM” DEĞİLDİR.....	24
“ŞÛRA” DEMOKRASİ DEMEK DEĞİLDİR	26
“DİNDE ZORLAMA YOKTUR” AYETİ İNANÇ VE VİCDAN ÖZGÜRLÜĞÜ DEMEK DEĞİLDİR	27
KİŞİNİN İSLAM’DAN İRTAD ETMESİ/ ÇIKMASI SERBEST DE DEĞİLDİR CEZASIZ DA DEĞİLDİR	29
DİNİ BÜTÜNÜ İLE BENİMSEMEMEK, BİR KISIM HÜKÜMLERİ ALIP DIĞERLERİNİN KABULLENMEMEK DE İSLAM’IN TASVİP ETTİĞİ BİR HUSUS DEĞİLDİR	31
MÜ’MİN KİŞİ DİNİ YÜKÜMLÜLÜKLERİNİ YERİNE GETİRİP GETİRMEMEKTE SERBEST DEĞİLDİR	32
HAKİMİYET MİLLETİN YA DA ÜMMETİN DEĞİLDİR.....	33

HAKİMİYET ALLAH'IN ŞERİATININDIR.....	33
DEMOKRASİ BİR BATIL DİNDİR VE PUTTUR.....	41
DEMOKRASİ CAHİLİYYE HÜKMÜDÜR/ YÖNETİMİDİR.....	44
DEMOKRATİK SEÇİMLER KARŞISINDA İSLÂMÎ TAVIR NE OLMALIDIR?	45
YEREL SEÇİMLERDE BELEDİYE BAŞKANI VE BELEDİYE MECLİSİ ÜYESİ SEÇMENİNİN ANLAMI	46
CUMHURBAŞKANI SEÇMENİN ANLAMI	47
Yasama İle İlgili Olanlar	47
Yürütme Alanına İlişkin Olanlar	48
Yargı İle İlgili Olanlar:	49
DEMOKRATİK PARLAMENTO SEÇİMİNİN ANLAMI.....	50
ŞER'Î HÜKÜM VE İSLAMÎ TAVIR.....	55
BAZI İTİRAZLAR VE YAKLAŞIMLAR.....	56
BU YAKLAŞIMLARA CEVAPLAR.....	57
BİRİNCİ YAKLAŞIM	58
İKİNCİ YAKLAŞIM	60
ÜÇÜNCÜ YAKLAŞIM	63
SONUÇ.....	68
Yazar Hakkında	69

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ÖNSÖZ

Sayırsız nimetleri ile bize lütufta bulunması yanı sıra, nimetlerin en büyüğü iman ve İslâm nimetleri ile şereflendiren, risaletinde bize Şeriat ve minhaç/ yöntem vererek yolumuzu müstakim kılan Alemlerin Rabbi Yüce Allah'a sonsuz hamdü senalar olsun.

Getirdiği risalet ile bizi cahiliyye pisliklerinden/Tortularından arındıran yolumuzu aydınlatan Şanlı Resule, ehli beytine, güzide ashabına ve onlara ihsanla tabi olanlara salat ve selam olsun.

Günümüzde de hemen hemen bütün dünyada özellikle de İslam Aleminde “demokrasi” sakızı çiğnenmektedir, şarkısı söylenmektedir. Öyle ki “demokrasi” kamuoyunda baskın bir söylem haline getirilmiştir. Demokrasiye karşı gelmek ise; cesaret gerektiren bir iş haline gelmiştir. Zira demokrasiye karşı gelindiğinde oluşturulan “mahalle baskısı” sonucu “diktatörlük” yanlısı, olmakla suçlanmaya, kınanmaya ve dışlanmaya maruz kalınmaktadır.

Bilhassa son zamanlarda literatürde bazı kitaplarda, gazete ve dergilerde, makalelerde, söyleşilerde, televizyonlarda kimi sözde liderler ve sözde alimlerin “demokrasinin İslam'dan olduğu”, “demokrasinin İslam ile bağdaştığına” dair sözlerini sık sık okumaktayız, işitmekteyiz.

Hemen herkes “demokrasinin faziletinden” bahsetmekte, demokrasiye davet etmekte, demokrasi açısından eleştir yapmakta, fakat demokrasinin kendisi yani ona atfedilen temel kavram ve söylemlerin vakıyası pek

irdelenme- mektedir. Aslı nedir, ne kadar gerçekçidir ve doğrudur?!. Bunlar pek araştırılmamaktadır, sorgulanmamaktadır.. Bu çalışmamızda biz bunu yapmaya yani “**demokrasi putuna**” karşı tüm resullerin ve son Resul sallallahu aleyhi vesellem’in modelliğinde **Tevhidi tavrı** ortaya koymaya çalışmaktayız.

Bu kitabımızın birinci bölümünde vakiasını irdeledikten sonra onun ne büyük bir yalan ve sahtekarlık olduğunu ortaya koymaktayız.

İkinci bölümünde ise, “*demokrasinin İslam ile bağdaştığı*” yada “*İslam’dan olduğu*” iddiasının batıl oluşunu ortaya koymaktayız. Demokrasinin teknik bir mesele değil çağdaş bir put ve yapay din olduğu, cahiliyye sistemi olduğu gerçeğine vurgu yapmaktayız.

Üçüncü bölümde ise demokratik seçimler karşısında İslami Tavrın ne olduğunu izah etmeye çalışmaktayız.

Allahu Teala’dan bu çalışmamızı çağdaş cahiliyye pisliklerinden olan bu demokrasi pisliğinden arınmamıza vesile kılmasını niyaz ediyorum.

DEMOKRASİ ŞEYTANI ALDATMACADIR

DEMOKRASİNİN VAKIASININ İRDELENMESİ

DEMOKRASİNİN TANIMI

Demokrasi: Latince “demos”/ halk, “crasi”/ yönetim kelimelerinden türemiş bir kelimedir. “Halk Yönetimi” demektir.

Bunun siyasi bir kavram olarak ortaya çıkması; Avrupa’daki siyasi tarihi tecrübenin ürünüdür. Zira Avrupa’da feodalizm/ağalık sistemi, teokrazi/din istismarcılığına dayalı yönetim ve krallık sistemlerinin tiranlık/despotluklarından bıkan halklar, mevcut yönetim sistemlerinden ve meşruiyet kaynaklarından nefret ettiler. Hakim zümreler, halkların yönetime ve yöneticilere karşı duydukları bu nefret ve öfkeyi indirmek için “demokrasi” kavramının içeriğini doldurmaya başladılar. Asırlardır yaşanan zulümlerden kurtuluş yolu ve umudu olarak halka;

-“Artık yönetim halkın elindedir” -“senin / halkın dediği olacaktır” -“halk kendi kendini yönetecektir” -“yasama, yürütme, ve yargı erklerinin meşruiyet kaynağı halktır” -“egemenlik halka aittir” -“halk artık özgürdür”

gibi vaadler, ve söylemler çoğaltılmıştır.

“DEMOKRASİ” SÖYLEMİ ŞAŞKINLARIN GÖRDÜKLERİ ÇIKIŞ YOLUDUR

“**Halk Yönetimi**” ne demektir?!. “Halk” nedir yada kimdir?!. Halk, bir ülkede yaşayan insanların tamamı mıdır, yoksa sadece seçmenler midir?!. Seçmen olmayanlar halktan sayılmıyor mu? Seçmen olmak şartlarını halk mı belirliyor?!. Tabii ki hayır!.

“Yönetim”den kast edilen nedir?!. Yöneticilerin belirlenmesi midir, yoksa hak ve hukuku belirleyen kuralların belirlenmesi midir, yoksa her ikisi mi?!. Halk hukuk belirleyebilir mi?!

Halkın hak-hukuk, kanun, düzen belirleme kabiliyetinin olmadığı zahir bir durumdur. Geçmişte de günümüzde de dünyanın her yerinde kanunları, düzenleri, hukuku halk belirlememiştir, belirlemiyor ve belirleyemez. Çünkü kanun ve hukuk belirlemek çok derin ve kapsamlı bir bakışı ve ilmi gerekli kılar. Zira kanunlar, kurallar ve hukuk çok yönlü etken ve edilgenleri olan insan ve ilişkileri hakkında konulmaktadır. Onun için kanunları ve hukuku bu konuda belirli bir ilmi birikimi ve uzmanlığı olan “hukukçular” diye bilinen bir zümre hazırlar. Kaldı ki onların da bu girift iş için ihata eden/ yeterli ve kuşatıcı ilime ve kapsamlı bakışa sahip oldukları söylenemez. Çünkü hiç bir insan; içe dönük, dışa dönük, hale ve geleceğe dönük boyutları olan insan hakkında ihata edici bir ilme sahip değildir O ilme sadece onu yaratan sahiptir İnsanın bu zafiyeti günümüzde bütün yeryüzünde müşahade edilmektedir. O halde halkın kanun ve hukuk belirleyemeyeceği açık bir gerçektir.

“Egemenlik kayıtsız şartsız halka/ millete aittir” söyleminin de içinin boş olduğu açığa çıkmaktadır. Zira “egemen” olan ya da hakimiyet sahibi olan yani hükümleri, nizamları koyan halkın kendisi ise, mahkum olan yani o hakim irade karşısında boyun büken kimdir?!. Egemen olan/ hakim irade sahibi olan halk ise, onun iradesi üstünde başka bir iradenin olmaması gerekir. Peki bu ne derece gerçekçidir. Halk gerçekten hakim midir,

yoksa mahkûm mudur?. Yöneten midir, yoksa yönetilen midir?. Temel yasaları, anayasaları, diğer çeşitli yasaları, kuralları halk iradesi mi belirliyor?!. Gerçekte ise dünyanın hiç bir yerinde hiç bir halk yönetildiği anayasayı ve yasaları ne okur ne de anlayabilir. Zira anayasaları ve yasaları “hukukçular” denilen uzman kişiler dahi anlamakta ihtilafa düşerler, kaldı ki halk anlasın!.. O halde anayasaların ve yasaların halk tarafından belirlendiğini söylemek de gerçek dışı bir boş sözdür. Yani yalandır.

Halk yasaları belirlemediği gibi yöneticileri belirlemekte de kayıtsız şartsız irade sahibi değildir Zira “seçme ve seçilme” belirli şartlara, kayıtlara yani sınırlamalara tabidir. Bu şartları ve kayıtları kim belirliyor?!. Kayıt-şart olmaksızın seçme –seçilme hakkı kullanılabilir mi?!. Kayıt-şart, kural olmaksızın seçim yapılabilir mi?!. Bütün bu sorular üzerinde düşünüldüğünde; *“eğemenlik kayıtsız şartsız halka /millete aittir”* söyleminin ne kadar içi boş süslü bir yalan söz olduğu ortaya çıkmaktadır!..

DEMOKRASİDEN KAST EDİLEN; “DOĞRUDAN DEMOKRASİ” DEĞİL DE “TEMSİLİ DEMOKRASİDİR” SÖYLEMİ

“Temsili demokrasiden” kast edilen ise; *“halkın kendi temsilcileri tarafından yönetilmesidir”* denilmektedir.

O halde temsili demokraside halkın iradesinin yönetimdeki belirleyiciliği ne derece gerçektir irdeleyelim:

Temsili demokraside temel ögeler; siyasi partiler, parlamento yada halk ya da millet meclisleri ve seçim prosedürleridir.

-Siyasi partiler; doğrudan halk tarafından kurulamazlar. Birileri bir şekilde bir araya gelirler ve “*biz filan partiyiz, size şu şu vaadlerimiz var*” diyerek halkın karşısına çıkarlar, propaganda yaparak kendi programlarını halka empoze etmeye çalışırlar Halkı etkileme vasıtalarına ve tekniklerine en çok sahip olanlar bu seçim maratonlarında başarılı olurlar. Yani seçim maratonunda başarılı ve belirleyici olan; doğrudan “*halkın iradesi*” değil, halka empoze edilen iradedir. Yani yansıtma yapılmaktadır. Duvara çarpıp yankılanan sese “duvarın sesi” yada “duvar ses verdi” denilir mi?!. Aynı şekilde halktan yansıyan sesler yada iradeler de “halkın iradesi” değil, “halkta oluşturulan iradedir”...

“*Halkın iradesinden*” kastedilen, “halkın çoğunluğunun iradesidir” söylemi de gerçek değildir. Zira dünyada hiç bir seçimde alınan neticeler halkın çoğunluğunu temsil etmez. Mesela Türkiye’deki en son (Kasım-2015) genel seçim sonuçlarına bakalım;

Türkiye’nin resmi nüfusu	: 78.7 milyon
Seçmen sayısı	: 56.9 milyon
Seçimde geçerli oy	: 48.5 milyon
1.olan partinin aldığı oy	: 23.6 milyon
2.olan partinin aldığı oy	: 12.1 milyon
3.olan partinin aldığı oy	: 5.6 milyon
4. olan partinin aldığı oy	: 5.1 milyon

Şimdi sorgulayalım; hükümet olan partinin aldığı oy 23.6 milyon 78.7 milyonun çoğunluğu mudur?! Yada meclisteki partilerin oy toplamı 46.4 milyondur. 78.7 milyonun 32.3 milyonunun iradesi nerededir?! Demek ki,

“halkın çoğunluğu” söyleminin de içi boştur ya da yalan doludur.

Ayrıca halkın seçimde seçmek durumunda olduğu seçenekleri de halk kendisi belirlemiyor. İster yönetici adayları olsun ister ise sorunlara yönelik çözüm seçeneklerini halk kendisi belirlemiyor.

Seçimlerde kullanılan oyların meclise yansımada %5, %10 gibi barajlar olmasa oylar birçok parti arasında paylaşılır. Yönetim koalisyonlara mahkum olur. Koalisyonlarda ise; seçimlerde halka verilen vaadlerden hiç birisi gerçekleşmez. Zira koalisyon hükümeti kuran partiler “uzlaşma” adına kendi programlarından uzaklaşırlar. “koalisyon sözleşmesi” olarak ortaya konulan hükümet programı tamamen halka vaad edilenlerden uzak bir program olur. Partiler de buna mazeret olarak “koalisyonu” bahane gösterirler. Yani koalisyon hükümetlerine şekilsel olarak dahi “demokrasi” demek mümkün değildir, yalandır...

Hükümette istikrar olması, tek parti hükümeti olması için konulan seçim barajlarına ne demelidir?!. Buna da şekilsel olarak dahi “demokrasi” demek mümkün değildir.

Şu halde demokrasi hiçbir şekilde uygulanabilir gerçekçi bir yönetim ilkesi değildir, yalandır, palavradır, sahtekarlıktır, ütopyadır. Yani gerçekleşmesi imkansız olan hayaldir.

Kendilerine “İleri demokrasi” denilen ABD dahil bütün AB ülkelerinin hepsinde bu demokrasi sahtekarlığı yapılmaktadır. Küresel yada bölgesel kapitalist baronların heva-hevesleri “halkın iradesi” “demokrasinin gereği” olarak halklara yutturulmaktadır.

“Demokrasiyi” siyasi bir söylem olarak ortaya atanlar dahi “iyi bir rejimdir” diyememişler de “ehveni şer”/ “kötülerin en az kötü olanı” diye vasf etmişlerdir.

Şu halde demokrasi; aydın bir düşünce ürünü aydın bir çıkış yolu değil de dalalet ve zulümat/ belirsizlik, çaresizlik ve karanlıklar içinde bocalayan şaşkınların çıkış yolu umudu ile vardıkları bir noktadır. Karanlığın griye yakın tonuna aydınlık diyen zavallıların vardığı noktadır.

AKLETMEYENLER VE ŞEYTANI VELİ EDİNENLER DEMOKRASİNİN ARDINDAN GİDENLERDİR

Bu kadar gerçek dışı, içi boş, yalan, palavra olan bu “demokrasi söyleminin ardından insanlar hem de yığınlar halinde niçin giderler?!

Bu sorunun cevabını Yüce Rabbımız Allahu Teala'nın; insanlığın yolunu aydınlatan, akıllarını ve gönüllerini arındıran, bakışlarını berraklaştıran yüce Kitabı Kur'an-ı Kerim'de buluyoruz:

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا
لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا
وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَا مَرْنَهُمْ فَلْيُبْتِئَنَّ أَذَانُ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْنَهُمْ فَلْيَغْيِرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ
وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا
يَعْدُهُمْ وَيَمَنِّيَهُمْ وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا
أُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا

“O (şirk koşa)nlar, Allah'ı bırakıp birtakım dışilerden başkasına çağırıyorlar ve onlar, âsi şeytândan başkasına çağırıyorlar.

(O şeytân) Ki Allâh ona lanet etti ve o da; "Elbette senin kullarından belirli bir pay alacağım.

Onları mutlaka saptıracağım, mutlaka onları boş kuruntulara sokacağım ve onlara emredeceğim: hayvanların kulaklarını yaracaklar. Onlara emredeceğim: Allâh'ın yarattığını değiştirecekler" dedi.

Kim Allâh'ın yerine şeytânı veli edinirse, muhakkak ki açık bir ziyana uğramıştır.

(Şeytân) Onlara söz verir, umut verir, fakat şeytânın onlara sözü, aldatmadan başka bir şey değildir.

İşte onların varacağı yer cehennemdir. Asla ondan kaçmak imkânı bulamazlar.”¹

Bu ayetlere göre;

-İsteklerini ve davetlerini/ çağrılarını Allah'tan başkasına yöneltmek, bir takım dişilere ve şeytanlara yönelmeye götürmektedir.

-Allah'ın lanetlemiş olduğu şeytan ise onları dalalete düşürmektedir/ saptırmaktadır.

-Şeytan onlardan bir grubu kendisine eleman edinmektedir.

-Onları boş umutlara / kuruntulara boğmaktadır.

-Hayvanların kulaklarını yarıdılmaktadır.

-Yaratılışı değiştirmeye yeltendirmektedir. Genlerle oynamak ve onları değiştirmeye çalışmak gibi...

-Bütün bu uğraşlar ile insanlar şeytânı veli edinmiş ve onun güdüm alanına teslim olmuş olmaktadırlar.

-Halbuki şeytanın sözleri, vaadleri, ümitlendirmeleri, çıkış yolları, çözümleri hepsi de yalandan başka bir şey değildir.

İşte demokrasi de bu yalanlardan birisidir.

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

¹ Nisa:117-121

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

“Ey Ademoğulları; Ben, size; şeytana tapmayın, muhakkak ki o sizin apaçık bir düşmanınızdır, diye ahdetmedim mi?

Bana kul olun, doğru yol budur” demedim mi?

Böyle iken içinizden bir çok kimseleri şeytan yoldan çıkardı. O vakit niçin akıl eder olmadınız?”²

وَمَا يَعْهَدُ لَهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

“Şeytân, onlara aldatmadan başka bir şey vaatetmez.”³

“Demokrasi” söylemi ile vaad edilen, insanların umutlarını coşturan o hoşlarına giden vaadler şunlardır:

DEMOKRATİK ŞEYTANİ VAADLER

-Özgürlük,

-Eşitlik / Adalet,

-Kalkınma / refah ve huzur,

Bunlar aslında insanın fitri yapısında yani nefsinde var olan isteklerdir. Aslında bunları vaatetmek, istemek kişiye hiçbir üstünlük de sağlamaz. Asıl olan bunları; insanı insanlıktan çıkarmadan yani saptırmadan insan onurunu muhafaza ederek nasıl gerçekleştirileceğidir!...

Bu kulağa hoş gelen sözcüklere yüklenen anlamları ve vaadleri irdeleyelim:

ÖZGÜRLÜK

“Özgürlükten” kastedilen; kişinin her istediğini hiçbir yasaklama ve kısıtlama ile karşılaşmadan yapabilmesi yada elde edebilmesi halidir. Başka hiçbir iradeye tabi ve mahkum olmamasıdır. Görüldüğü gibi bu da gerçekçi ve

² Yasin:60-62

³ İsra: 64

gerçekleşebilir bir vaad değildir. Böylesi bir durum hiçbir zaman gerçekleşmedi ve şimdi de yok. Zira yeryüzünde insan var olduğundan beri onun istekleri önünde daima yasaklama engelleri olagelmıştır. Başka bir iradeye mahkumiyet hep olagelmıştır. O mahkumiyet ya tamamendir yada kısmidir. Mutlak/ sınırsız bir serbestlik yani özgürlük hiç olmamıştır ve yeryüzünde hiç olmayacaktır, şimdi de yoktur. Buna en büyük engel insanın fitri özelliğidir/ doğasıdır. İnsan doğası gereği sosyal varlıktır. Sosyal yaşam ise kuralların olmasını gerekli kılmaktadır. Şu halde mesele; **kimin kurallarına yani kimin iradesine boyun büküleceği konusudur.**

“*Demokratik özgürlükler*” olarak dünyaya pazarlanmakta olan “özgürlüklere” gelince:

-***İnanç özgürlüğü***; İslam dışında her inanç ve inançsızlığı savunabilme serbestliğidir.

-***Fikir özgürlüğü***; hak ve hakikatlerin dışındaki her yalan, batıl, iftirayı seslendirme serbestliğidir

-***Şahsi özgürlükler***; kadın erkek ilişkilerinde insani onurun kaybolduğu her türlü fuhşiyâtın, sapkınlığın serbestliğidir.

-***Mülkiyet özgürlüğü***, helal haram sınırı olmaksızın neticede malın sadece zenginler arasında dolaşabilmesi serbestliğidir.

İşte bu “***Demokratik özgürlükler***” insanı insanlık onurundan çıkartan, saptıran, heva ve hevesin kulu kılan şeytani sapkınlıklardan başka bir şey değildir.

Aslında insanlar “***özgürlük***” isterken kastet- tikleri; uygulamadaki çeşitli boyutları, şekilleri ile “***kula kulluk zilletinden***” kurtulmaktır. Bunu pek seslendirmeseler de insan doğasında yani fitri özelliğinde var olan bu “insani

onur” duygusudur. İnsan bu onurunu ancak yaratıcısı Alemlerin Rabbi Allah’tan gelen hidayet ile koruyabilir, özlediği o “zilletten kurtuluşa” erişebilir. Bunun ayrıntılı izahını ileride yapacağız inşaAllah..

EŞİTLİK

Matematiksel ve fiziki anlamda, eşitliğin olmadığını her akleden bilir. Aslında kulağa hoş geldiği için bu kelime kullanılırken insanların kastettikleri “adalettir”. İnsanlar bütün çeşitleri ile yaşadıkları zulümlere, haksızlıklara karşı isyankar bir ifade ile “eşitlik” talebinde yada vaadinde insanca ve hakça muamele görmeyi ummaktadırlar. Matematiksel ve fiziksel eşitliğin gerçekte zulüm doğuracağı her akleden tarafından görülebilir. Gerçekte istenilen ise; adalettir. “Adalet” hakkı yerine koymaktır yada vermektir.

O halde “hak” ne olduğu bilinmeden yerine konulamaz Hakkı tespit neye yada kime göredir? İşte bunu halletmek insanların işi değildir. İnsanlar arasındaki bütün kavga-ların, savaşların özünde “hak” iddiası vardır. Onun için herkes kendisinin haklı olduğunu iddia eder. Bunu da kendilerince delillendirmeye çalışır. Onun için lafla ve vaadle adalet olmaz ve gerçekleşmez. Hakkı tespit işi de hidayete muhtaçtır. Zira **“hak” ancak Hak’tan gelendir.** Esas olan O’dur. Onunla “hak” yerine verilir. Yani Hak’tan gelen hidayet ile “adalet” gerçekleşir Bunun ayrıntılı izahı da ileride yapılacaktır, inşaAllah..

KALKINMA / REFAH-HUZUR

“Kalkınmaktan” kast edilen de; insanın fert ve toplum olarak; düşmüş olduğu kötü durumdan ve zor şartlardan

kurtulmak, durumunu düzeltmek, kuvvet kazanmak, gelişmek, refaha ve huzura erişmektir...

Bu da her insanın doğasında olan bir istektir. Bunu seslendirmek de marifet değildir. Marifet; bunu hangi fikir, sistem ile nasıl gerçekleştirileceğini ortaya koyabilmektir...

İnsanın ve doğanın doğasını dejenere etmeden, ifsad etmeden, kirletmeden hangi fikir, ideoloji yada nizam, sistem ile sağlıklı kalkınma gerçekleştirilebilir?!

Günümüzde böylesi bir kalkınma modeli uygulamada yoktur. Sözde “*kalkınmış ülkelerde*” insanlar refah ve huzur içinde değiller. Buhran, bunalım, stres, depresyon ve bin bir çeşit hastalıklar, psikolojik ve toplumsal sorunlar içinde bocalamaktadırlar. Ne doğuda ne Batıda, ne Amerika’da insan onurunu koruyarak, insan doğasını ve çevreyi kirletmeden kalkınmış bir toplum modeli yoktur...

O halde gerçek kalkınma ve huzur, refah, tayyib/ temiz ve güzel yaşam nasıl gerçekleşir?!. Bu konu da hidayete muhtaçtır. İnsan hidayet olmadan sağlıklı/ doğru kalkınma gerçekleştiremez. Sağlıklı /doğru kalkınmanın gerçekleşme- sinin yolu yönteminin ayrıntılı izahı da ileride yapılacaktır inşaallah...

Şu halde, insanın doğasına/ nefesine hoş gelen kelimelerle de olsa vaad edilen;

-özgürlük,

-eşitlik / adalet,

-kalkınma / refah-huzur

“demokrasi” yalanı ile gerçekleşmemiştir ve asla gerçekleşemez. Bunu *modernizmin* iflas ettiğini

seslendiren *postmodernist* akademisyenler ve yazarlar da Avrupa ve Amerika'da açıkça itiraf etmektedirler. "Üçüncü Yol "arayışına girdiler ve halen arayış içerisindedir. Aslında aradıkları hidayettir, yani İslam'ın ta kendisidir. "İnsanlar için çıkartılmış hayırlı ümmet" olan İslam ümmeti tekrar hayat, izzet, huzur kaynağı İslam'ı hayatlarına hakim kılarak dalalet ehli durumunda olan insanlığa hidayet olarak sunduklarında o arayış içerisinde bocalayanlar topluluklar halinde hidayete ve huzura erişeceklerdir.

MÜSLÜMANLAR NİÇİN BU "DEMOKRASİ YALANININ" PEŞİNDEN GİDERLER?!.

Günümüzde insanların yığınlar halinde "demokrasi" söyleminin ardında gidişlerinin sebeplerini yukarıdaki ayeti kerimelerin ışığında şöyle sıralayabiliriz:

- Akletmemeleri,
- Allah'ı tamamen unutmaları,
- İns ve cin şeytanlarını veli edinmeleri,
- Dalalet ve cehalet ehli olmaları,

Bu durumda olan insanların bu "demokrasi" yalanına kanmalarının anlaşılması mümkündür. Fakat "Müslüman" yığınların da bu "demokrasi "yalanına kanmalarına ne demeli?!.

Bunun izahı da Kur'an-ı Kerim'de mevcuttur:

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَٰسِقُونَ

"(Ey iman edenler) Allah'ı unutup da, Allah'ın da kendilerini kendilerine unuttuğu kimseler gibi olmayın; onlar, fasık/ yoldan çıkmış kimselerdir."⁴

---

⁴ Haşr:19

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

“Bir kısmına hidayet verdi, bir kısmı da sapıklığı haketti. Çünkü bunlar, Allah’ı bırakıp şeytanları veli edinmişlerdi. Ve gerçekten onları doğru yolda saymaktadırlar.”⁵

وَمَنْ يَعْتَسُ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيضٌ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ
وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

“Kim Rahman’ın zikrinden (risaletinden) yüz çevirirse ona, bir şeytani arkadaş veririz ve o şeytan artık onun ayrılmaz dostudur.

Şüphesiz bu şeytanlar onları doğru yoldan saptırırlar. Onlar ise doğru yolda olduklarını sanarlar.”⁶

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ
مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

“Kim, kendisine hidayet (doğru yol) besbelli olduktan sonra Resule karşı çıkar, müminlerin yolundan başkasına uyarırsa, onu yöneldiği yolda bırakırız ve cehenneme sokarız. Orası ne kötü bir varış yeridir.”⁷

Bu ayeti kerimelerin ışığında görülüyor ki;
“Müslüman” olduğunu söyleyen kişiler eğer;
-duygu, düşünce ve amellerinde Allah’ı unutarak
“müminlik” kimliğini unuturlarsa yani “mümin” olmanın farkını unuturlarsa yoldan çıkarlar,
-Allah’ı bırakıp şeytanları veli edinirlerse dalaletle mahkum olurlar fakat hidayet üzere olduklarını sanırlar,
-Allah’tan gelen risaletten/ İslam’dan yüz çevirirlerse yani İslam’ı duygularının, düşüncelerinin, davranışlarının

⁵ Araf:30

⁶ Zuhruf:36-37

⁷ Nisa:115

kaynağı, fert, toplum ve devlet yaşamlarına esası kılmazlarsa kendisinden hiç ayrılmayan Şeytanın güdüm alanına girerler fakat kendilerinin doğru yolda olduklarını sanırlar,

-hidayete ulaştığı halde onu yaşam ve tüm sorunlara czm ve çıkış yolu kılamayıp da başka yollarda czmler ve ıkışlar ararlarsa yöneldikleri o sapkın yolda kalırlar ve hidayetten uzaklaşırlar.

İşte günümüzde Müslümanım diyen fert ve toplulukların da “demokrasi yalanına” kanıp peşinden gitmelerinin sebebi yukarıda sıralanan dalalet ve cehalet ehlinin sıfatlarına bürünmüş olmalarıdır. Zira sadece “Müslümanım” demekle kişi hidayetin aydınlığından faydalanamaz, fark oluşturamaz. Gerçekten “mümin” olan kişi; inandığı gvendığı dini İslam’ı tek doğru yol, tek czm kaynağı, tek çıkış yolu, insanlık onuruna, adalete, refah ve huzura kavuşturacak tek nizam olarak bilir başka yollara asla sapmaz, ins ve cin Őeytanlarının vahiylerine/ vesveselerine ve fısıltılarına, süslü sözlerine asla kulak asmaz da Allah’ın emrettiği şu tavrı sergiler:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَّهُمْ وَمَا يُفْتَرُونَ

“Böylece her nebiye, insan ve cin Őeytanlarından bir düşman kıldık. Onlar birbirlerini aldatmak için yaldızlı/ süslü sözler vahyederler/ fısıldarlar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. Oyleyse onları yalan olarak dzmemekte olduklarıyla baş başa bırak.”⁸

---

⁸ En’am: 112

O süslü/ yaldızlı yalan sözlerin peşine takılmak değil de o sözleri ellerinin tersiyle itip terk etmektir, mümin olmak farkı.

Çağdaş tağutların, diktatörlerin, tiranların zulüm ve zulümatından, kirlilikten insanlığın kurtuluşu çağdaş “cahiliyye sistemi olan demokrasi” değildir. Kurtuluş, İslam’ı hayata tekrar hakim kılınmasındadır. Onun da tek şeri yolu Raşidi Hilafet’in kurulmasıdır. O halde zulümatın nura çıkışın, zulümlerden adalete kavuşmanın, kula kulluk zilletinden kurtuluşun, her türlü sıkıntılardan çıkıp refah ve huzura kavuşmanın yolunda çalışanlar bunun için çalışsınlar...

Başta nefsim olmak üzere tüm müminleri şeytanların o saptırıcı demokratik yalanları karşısında Rabbimizin emrettiği şu tavrı takınmaya davet ediyorum:

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا
مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

“Ne zaman şeytândan bir fitleme (bir kötü düşünce) seni dürtüklerse, Allah'a sığın; çünkü O, işitendir, bilendir. Allah'a karşı takvalı olanlar, kendilerine şeytandan bir vesvese geldiği zaman, tezekkür ederler/ durup düşünerek Hak ve hakikatları hatırlarlar da derhal gerçeği görmeye başlarlar.”⁹

---

⁹ A'raf:200-201

DEMOKRASİ ASLA İSLAM İLE BAĞDAŞMAZ

Bilhassa son zamanlarda literatürde bazı kitaplarda, gazete ve dergilerde, makalelerde, söyleşilerde, televizyonlarda kimi sözde liderler ve sözde alimlerin “demokrasinin İslam’dan olduğu”, “demokrasinin İslam ile bağdaştığına” dair sözlerini sık sık okumaktayız, işitmekteyiz.

Onların bu sözlerini şu şekilde delillendirmeye çalıştıklarını görmekteyiz:

1-Demokrasi, seçim demektir. İslam’da da seçim vardır. Peygamberimizden sonra halifeler seçimle gelmişlerdir. O halde demokrasi İslam ile bağdaşır.

2-Demokraside “inanç ve vicdan özgürlüğü” vardır. İslam’da da “dinde zorlama yoktur” ayeti vardır. O halde demokrasinin özü İslam’da vardır ve ikisi bağdaşır.

3-Demokraside danışma ve yöneticileri muhasebe vardır. Bu ise İslam’daki “şûra ve muhasebenin” ta kendisidir. O halde demokrasinin özü İslam’da vardır.

Bu sözde delillerin vaktiye mutabık olmadığını yani batıl ve çürük olduğunu ortaya koymadan önce şunu belirtmekte yarar vardır:

İki din yada ideoloji yada sistem karşılaştırılırken cüzlerindeki olası benzerliklerden hareketle değerlendirilerek aynileştirilmezler yada sentez edilmezler yada bağdaştıkları ileri sürülemez. Bilakis dinler, ideolojiler ve sistemler esasları ve bu esaslar üzerine kurulu kavramsal, kuramsal ve kurumsal yapıları ile bir bütün olarak ele alınıp değerlendirilirler.

Bu usul kaidesi göz ardı edildiğinden kimi sözde alim ve liderlerin içinde yaşadıkları dönem ve bölgelerdeki

yaygın ve baskın din ve ideolojiler ile İslam'ı bağdaştırma gayretine girdikleri görülmektedir.

“İslam tasavvufu”, “İslam sosyalizmi”, “İslam liberalizmi”, “İslami milliyetçilik”, “Türk-İslam sentezi”, “İslam cumhuriyeti”, “dinler bahçesi”, “demokratik İslam”, “demokratik hilafet”, demokratik içtihad” vb..

Bu ve benzeri söylemler; fikir sapmasıdır. Şeytani bir kandırmacadır. Hak ile batılın karıştırılmasıdır. Batıla “hak” kılıfı geçirme, batılı hakkın yerine koyma gayretidir.

Böylesi yaklaşımlar kesinlikle caiz değildir. Bunu Allahu Teala sarih bir şekilde yasaklamıştır. Şöyle buyurmuştur:

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

“Hakkı batıla karıştırmayın ve bile bile hakkı gizlemeyin.”¹⁰

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

“De ki; «Hak geldi, batıl yok oldu. Zaten batıl yok olmaya mahkumdur.”¹¹

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ
كَفَرُ عَنْهُمْ سَيْنَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ
ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ
يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ

“İnkâr edenlerin ve Allah yolundan alıkoyanların işlerini Allah boşa çıkarmıştır.

(Allah) İman edip salih amellerde bulunan ve Muhammed'e indirilene -ki o Rablerinden bir hakır- İman edenlerin kötülüklerini örtüp bağışlamış, durumlarını düzeltip ıslah etmiştir.

¹⁰ Bakara:42

¹¹ İsrâ: 81

Bunun sebebi, inkâr edenlerin bâtila uymaları, inananların da Rablerinden gelen hakka uymuş olmalarıdır. İşte böylece Allah, insanlara kendilerinden misallerini anlatır.”¹²

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

“Bilakis biz, hakkı bâtilın tepesine bindiririz de o, bâtilın işini bitirir. Bir de bakarsınız ki, bâtil yok olup gitmiştir. Yakıştırdığınız sıfatlardan dolayı yazıklar olsun size!”¹³

Demokrasinin bir hakikat olmadığı, içi boş, batıl, uyduruk şeytani bir aldatmaca söylem olduğunu bundan önceki bölümde izah etmeye çalışmıştık.

Demokrasinin İslam ile bağdaştığını söyleyenlerin ileri sürdükleri sözde delilleri birlikte irdeleyelim:

DEMOKRASİ SADECE “SEÇİM” DEĞİLDİR

Demokraside seçim olduğunu, İslam’da da ilk halifelerin genellikle seçimle geldiğini ileri sürerek demokrasi ile İslam’ın bağdaştığı söyleminin sakatlığı aslında ortada duruyor.

Öncelikle belirtelim ki demokrasi sadece seçim değildir. “Bir yerde seçim varsa orada demokrasi vardır” denilmez. Zira krallık sistemlerinde de bazı konularda seçim olduğu bilinir. Fakat o sisteme demokrasi denilmez yada “demokratik krallık” denilmez. Zira seçim demokrasinin temel ögesi de değildir. Seçim sadece seçmenlerin herhangi bir husustaki istek ve tercihlerini öğrenmek için başvurulmuş bir üsluptur. Seçim teknik bir meseledir ve demokrasiye münhasır, has bir mesele de

---

¹² Muhammed:1-3

¹³ Enbiya: 18

değildir. Ancak sözde demokrasi söyleminde seçim, her hususta başvurulması gereken ve neticesi bağlayıcı olan bir üsluptur. Zira her şeyin esası kabul edilen “halkın iradesini” öğrenmenin tek yolu olarak seçim görülmektedir.

İslam’da ise seçim sadece makamı boşaldığında halifeyi belirlemek için ve ümmet meclisinin üyelerini belirlemek için başvurulmuş bir üsluptur. Hemen her hususta seçime başvurulmaz. Ümmet meclisi ise; demokrasideki parlamento gibi bir yasama, yürütme ve yargının meşruiyet kaynağı değildir. Ümmet meclisi, sadece ümmetin ihtiyaçlarının, şeri ve meşru maslahatlarının takipçisi, halifeyi muhasebe edici, gerektiğinde ümmetin ihtiyaçlarındaki öncelikleri halifeye iletici istişare organıdır. Yasa ve siyaset belirleyen organ değildir.

Ümmet; Şeriatın belirlediği seçme ve seçilme şartları çerçevesinde halifeyi seçebilir, fakat halife “Allah’ın indirdikleri” ile yönettiği sürece ümmet onu görevden alamaz. Kendisinde Şeriatın belirlediği görevden uzaklaştırılmasını gerektiren durumlar hasıl olduğunda halifenin görevde kalmasını ümmet istese de o görevde kalamaz.

Demek ki demokrasideki seçim ile İslam’daki seçim dahi aynı olmadığına göre Demokrasi ile İslam’ın bağdaştığı nasıl söylenebilir!..

“ŞÛRA” DEMOKRASİ DEMEK DEĞİLDİR

“Demokraside parlamento aynı zamanda danışma meclisidir. İslam’da da şûra ve istişare var. Dolayısıyla demokrasi ile İslam bağdaşır”

söylemi de batıl bir sözdür. Şöyle ki;

Demokraside istişare neticesinde karar çoğunluğun görüşü doğrultusunda alınmak zorundadır. Zira güya çoğunluğun görüşü halkın iradesini ifade eder. Onun için öyle olmak zorundadır.

İslam’da ise halife yönetim işlerinde istişare eder. Ancak o iş yada konunun ilgili tarafları ile istişare eder, herkes ile değil... Eğer halife, şeri hükümlerden birisini kanun yapmak istiyorsa o konuyu fakihler ile istişare eder. Eğer idari yani ümmetin meşru maslahatlarının tanzimi ile ilgili bir kanun belirleyecek ise o kanunun alanındaki uzman kişilerle istişare eder Bu ve benzeri konu- larla istişare ettikten sonra kararı kendisi verir. Zira Allahu Teala’nın emri de bu doğrultudadır:

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

“..Rablerine icabet edenler, namazı dosdoğru kılanlar, işleri kendi aralarında şûra ile olanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenler..”¹⁴

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

“Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar

¹⁴ Şûra:38

çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile ve iş (yönetim) konusunda onlarla müşavere et. Karar verdiğinde artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever.”¹⁵

Görüldüğü gibi yönetim işlerinde meşverette bulunmak/ şûraya başvurmak hem Müslüman- ların vasfı olarak zikredilmiş hem de Resulullah'ın şahsında ümmetine emredilmiştir Ancak **şûra**, sadece **“danışmaktır”, “görüş almaktır” “karar vermek değil”!..**

Çünkü “karar vermek”, “danışana” bırakılmıştır şûra/ danışma meclisine değil!. Zira; **فَإِذَا عَزَمْتَ “karar verdiğinde”** denilmiştir, **“karar verdiğinizde”** denilme- miştir. Nitekim Resulullah Aleyhissalatu Vesselâm'in uygulaması da bu doğrultuda olmuştur.

Bu yönüyle de demokrasi ile İslam asla bağdaşmaz. Zira demokraside karar meclisin çoğunluğu ile alınmak zorundadır.

“DİNDE ZORLAMA YOKTUR” AYETİ İNANÇ VE VİCDAN ÖZGÜRLÜĞÜ DEMEK DEĞİLDİR

Demokraside var olduğu söylenen *“inanç ve vicdan özgürlüğü”* kişinin herhangi bir dini ve inancı benimse- mesi ve istediği zamanda değiştirmesi yada hiçbir inanca sahip olmaması, bu hususta hiçbir kayıt ve sabitesinin olmaması, din ve inanç değiştirmekte hiçbir sınırlamanın olmamasıdır, bu din, tek hak din İslam olsa da..

Halbuki İslam'da durum farklıdır. Zira kişi, İslam'a inanmaya ve Müslüman olmaya zorlanmaz. Çünkü “iman

---

¹⁵ Ali İmran:159

etmek” tercih meselesidir. Tercih ise; ikrah/ zorlama, baskı ile olmaz.

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدْ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

“Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, rühd (doğruluk) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu inkar/ red edip Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir.” ¹⁶

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا
مُؤْمِنِينَ

“Eğer Rabbin dileyseydi, yeryüzündekilerin hepsi elbette iman ederlerdi. O halde sen, inanmaları için insanları zorlayacak mısın?

Allah'ın izni olmadıkça hiç kimsenin inanması söz konusu değildir. Allah, aklını kullanmayanları en yüz kızartıcı iğrençliğin/ pisliğin/ kirliliğin kucağına atar.”¹⁷

Tercih, serbest ortamda aklederek kanaat getirmek ile olur. Böylesi bir tercih ile kişi iman ettiğini söylemekle artık o dinin tek hak / doğru din olduğuna kanaat getirip güvenmiş ve bu güvenine başkalarının da güvenmesini ilan etmiş demektir. Onun için “mümin” demek “güvenen ve güven veren” demektir. Kelime Şehadeti söyleyerek mümin olan kimse, bu şehadeti ile İslam'a giriş sözleşmesini benimsediğini ilan etmiş olmaktadır. Bu sözleşme; o kişinin artık zihniyeti ve nefsiyetini Allah'ın elçisi Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem'in getirmiş olduğu dine göre şekillenmesini, amellerinde muhayyer/

¹⁶ Bakara:256

¹⁷ Yunus: 99

serbest, başıboş olmamasını, şeri hükümlerle mukayyed olmasını gerekli kılmaktadır.

KİŞİNİN İSLAM'DAN İRTAD ETMESİ/ ÇIKMASI SERBEST DE DEĞİLDİR CEZASIZ DA DEĞİLDİR

وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ قِيمَتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“...Sizden kim dininden döner de kâfir olarak ölürse, öylelerin bütün yapıp ettikleri dünyada da, ahirette de boşa gitmiştir. Bunlar cehennemliklerdir, orada sürekli kalacaklardır.”¹⁸

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعَدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمْ
النَّبِيُّاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ
إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعَدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أزدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ

“Kendilerine apaçık belgeler geldiği ve elçinin hak olduğuna şahid oldukları halde, imanların- dan sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasıl hidayete erdirir? Allah, zulmeden bir kavmi hidayete erdirmez.

İşte bunların cezası, Allah'ın meleklerin ve bütün insanların lanetlerinin üzerine olmasıdır.

Bu lanetin içinde temelli kalıcıdırılar. Onların azabı hafifletilmez ve onlar gözetilmezler.

Ancak bundan sonra tövbe edenler, 'salih olarak davrananlar' başka. Çünkü Allah, gerçekten bağışlayandır, esirgeyendir.

¹⁸ Bakara:217

Doğrusu, imanlarından sonra inkâr edenler, sonra inkârlarını arttıranlar; bunların tövbeleri kesinlikle kabul edilmez. İşte bunlar, sapıkların ta kendileridir.”¹⁹

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ
وَلَا لِيُهْدِيَهُمْ سَبِيلًا

“Gerçek şu, iman edip sonra inkâra sapanlar, sonra yine iman edip sonra inkâra sapanlar sonra da inkârları artanlar... Allah onları bağışlayacak değildir, onları doğru yola da iletecek değildir.”²⁰

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ
يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ
فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

“Allah ve Resulüne karşı savaşanların ve yeryüzünde (hak) düzeni bozmaya çalışanların cezası ancak ya (acımadan) öldürülmeleri, ya asılmaları, yahut el ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi, yahut da buldukları yerden sürülmeleridir. Bu onların dünyadaki rüsvaylığıdır. Onlar için ahirette de büyük azap vardır.

Ancak, onları yakalamanızdan önce tevbe edenler bunun dışındadır. Biliniz ki Allah, bağışlar ve merhamet eder.”²¹

Bu ayeti kerimelere göre iman ettikten sonra küfre dönenler;

-Dünyada iman etmekten kaynaklanan tüm haklarını, yetkilerini, makamlarını, imtiyazlarını kaybederler.

-Tövbe edip iman etmedikçe, ölesiye kadar, toplumda lanetli/ dışlanmış ve itibarsız olarak kalırlar.

¹⁹ Ali İmran: 86-90

²⁰ Nisa: 137

²¹ Mâide: 33

-Ancak o kişiler, dinden dönmeleri yanı sıra başkalarını da dinlerinde ve imanlarında fitneye düşürmek için çalışırlarsa veya Şeriatın egemenliğine karşı çıkararak fitne ve fesat faaliyetleri yaparlarsa veya İslam'ın ve Müslümanların düşmanları ile işbirliği yaparlarsa, işte o zaman faaliyetlerinin şiddetine göre ceza olarak; ya yakalanmaları esnasında direnirlerse öldürülür- ler ya yakalandıklarında asılırlar ya el ve ayakları çaprazlama kesilir ya da buldukları yerden sürülürler.

Nitekim Resulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem ve Raşidi halifeler döneminde bu konudaki uygulama da bu yönde olmuştur.

Buna göre; İslam'da demokratik anlamda inanç özgürlüğü yoktur. İnanç özgürlüğü adı altında Mü'minleri dinlerinde fitneye düşürme, toplumda fesat çıkartma, Şeriatın egemenliğine baş kaldırma serbestisi ve hakkı yoktur. Aslında dünyada hiçbir demokratik ülkede inanç özgür- lüğü adına demokratik düzeni ortadan kaldırmak için çalışma hakkı ve özgürlüğü verilmemektedir. Dolayısıyla **demokratlar, kendi ilkeleri ile çelişkiye düşmektedirler.** İslam'da ise böylesi bir çelişki söz konusu değildir.

DİNİ BÜTÜNÜ İLE BENİMSEMENEK, BİR KISIM
HÜKÜMLERİ ALIP DİĞERLERİNİN KABULLENMEMEK
DE İSLAM'IN TASVİP ETTİĞİ BİR HUSUS DEĞİLDİR

أَفْتُوْمُنُوْنَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُوْنَ بِبَعْضِ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّوْنَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ

“...Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. İşte onlar, ahirete karşılık dünya hayatını satın alan kimselerdir. Bu yüzden ne azapları hafifletilecek ne de kendilerine yardım edilecektir.”²²

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ
يَنْبِئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

“Dinlerinin öngördüğü inanç ve ümmet birliğini parçalayarak çeşitli akımlara bölünenler ile, senin hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır. Allah onlara ilerde yaptıklarının akıbetini bildirecektir.”²³

مُنْبِئِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ
مَنْ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

“Allah'a yönelerek O'na karşı gelmekten sakınınız, namaz kılınız, dinlerinde ayrılığa düşüp fırka fırka olan, her fırkasının da kendisinde bulunanla sevindiği müşriklerden olmayınız.”²⁴

MÜ'MİN KİŞİ DİNİ YÜKÜMLÜLÜKLERİNİ YERİNE
GETİRİP GETİRMEMEKTE SERBEST DEĞİLDİR

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ
أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا

“Allah ve Rasulü bir şeye hükmettiği zaman; ne mü'min erkekler için ne de mü'min kadınlar için artık işlerinde bir

²² Bakara: 85-86

²³ En'am: 159

²⁴ Rûm: 31-32

seçme hakkı olamaz. Kim de Allah'a ve Rasulüne isyan ederse; şüphesiz ki apaçık bir sapıklıkla sapmış olur.”²⁵

İşte bu noktalardan da bakıldığında görülüyor ki; **İSLAM İLE DEMOKRASİ ASLA BAĞDAŞAMAZ**

HAKİMİYET MİLLETİN YA DA ÜMMETİN DEĞİLDİR HAKİMİYET ALLAH'IN ŞERİATININDIR

“**Hakimiyet**”; kendi üstünde bir başka güç ve irade kabul etmeyen, tüm hakkın, hukukun ve yetkinin meşruiyet/ yasallık kaynağı olan, kendisine kayıtsız şartsız boyun bükülen en yüksek irade demektir.

İşte böylesi bir iradeye “ilah” denir. O ilah ise ancak alemlerin Yaraticısı ve Rabbi olan Allahu Teala’dır. Allah’ın dışında “hakimiyet sahibi” kabul edilenler sahte rablerdir, ilahlardır, putlardır. Sahte ilahlık taslayanlara da “tağut” denir.

Onun için “**hakimiyet**” bazılarının söylediği gibi teknik, basit tali/ ayrıntı bir mesele değildir. Bilakis “asıl” meseledir İman-küfür-din meselesidir Arzda/yeryüzünde, mülkte gerçek **hakimiyet sahibi** kimdir?.. Bu soru hem Usuluddin / Dinin esaslarını açıklayan ilimin hem de Usululfıkıh/ Fıkıh’ın esaslarını açıklayan ilmin en öncelikli temel sorusudur. Cevabı da ihtilafsız tektir. O da; **hüküm/ hakimiyet sadece Allah’a aittir.**

يَا صَاحِبِي السَّبْحِ الْأَرْبَابِ مُتَقَرِّفُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ
الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

²⁵ Ahzab: 36

“Ey zindan arkadaşlarım! Ayrı ayrı rabler mi daha iyidir, yoksa kahhar/ mutlak hâkimiyet sahibi olan tek Allah mı?

Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, sizin ve atalarınızın taktığı birtakım isimlerden başka bir şey değildir. Allah onlar hakkında herhangi bir delil indirmemiştir. Hüküm sadece Allah'a aittir. O size kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.”²⁶

“Hükümün/ hakimiyetin Allah'a ait olması” bazılarının sandıkları gibi “hakimiyetin ümmete yada millete ait olması” demek değildir. Zira Allahu Teala **mülk**de ortak kabul etmediği gibi **hüküm**de de ortak kabul etmemektedir. Kendisi dışındaki bütün “hakimiyet” iddialarının red edilmesini Kendisine imanın gereği kılmaktadır. Allah'a iman etmek de O'na kulluk etmek de sadece O'nun hakimiyetine teslim olmakla mümkün olmaktadır. O'nun hakimiyetine nebi ve resul dahil bütün kullar boyun bükmeyle emrolunmuşlardır. Onun için Allahu Teala'nın resulleri ve nebileri kendilerini “Müslümanların ilki” olarak vasıflandırmışlardır.

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ
وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ

“De ki: "Ben, dini yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet etmekle emrolundum.

Ve ben, Müslümanların ilki olmakla da emrolundum.”²⁷

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

²⁶ Yusuf:39- 40

²⁷ Zumer: 11-12

“De ki: “Şüphesiz benim namazım da, diğer ibadetlerim de, yaşamam da, ölümüm de âlemlerin Rabbi Allah içindir O'nun hiçbir ortağı yoktur. İşte ben bununla emrolundum Ben Müslümanların ilkiyim.”²⁸

“Hüküm/ hakimiyet Allah'ındır” sözü hiçbir şekilde “Allah kulları arasına **inip** de onları yönetecek” şeklinde anlaşılmamıştır.

Allah'ın kullarının yaşam tarzlarını belirlemedeki “**hakimiyetini**”; Resulüne vahiy yoluyla **indirmiş olduğu** risaleti ve **Şeriatı** temsil etmektedir. Onun için tüm insanlardan Allah'ın Resulüne indirdiğine tabi olmaları istenmiştir.

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

“İnsanlar tek bir ümmetti. Allah müjdeleyici ve korkutucu nebiler gönderdi ve onlarla beraber insanların ihtilafa düştükleri şeylerde, aralarında hüküm vermeleri için hak kitap indirdi. Halbuki kendilerine apaçık deliller geldikten sonra aralarındaki ihtirastan dolayı ihtilafa düşenler de, o kendilerine kitap verilenlerden başkası değildir. İşte Allah, kendi iradesiyle iman eden- leri, üzerinde ihtilafa düştükleri hakka ulaştırdı. Allah dilediğini dosdoğru yola ulaştırır.”²⁹

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

“Rabbinizden size indirilene tabi olun/ uyun, O'ndan başka velilere uymayın. Ne az öğüt alıyorsunuz!.”³⁰

²⁸ En'am: 162-163

²⁹ Bakara: 213

³⁰ A'raf: 3

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأَمِيِّ الَّذِي يَوْمُنَ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

“De ki: “Ey insanlar! Şüphesiz ben, yer ve göklerin mülkü/ hükümlerine kendisine ait olan Allah’ın hepinize gönderdiği elçiyim. O’ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O, diriltir ve öldürür. O hâlde, Allah’a ve O’nun sözlerine inanan Resûlüne, o ümmî nebiye iman edin ve ona tabi olun/ uyun ki doğru yolu bulasınız.”³¹

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْلُو كَانِ الشَّيْطَانِ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

“Onlara: Allah'ın indirdiklerine tabi olun/ uyun, denilince: Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz yola uyarız, derler. Ya şeytan, onları alevli azaba çağırıyor idiye?!”³²

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبَّارِكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

“Bu benim dosdoğru olan yolumdur. Şu halde ona uyun. Sizi O'nun yolundan ayıracak (başka) yollara uymayın. Bununla size tavsiye etti, umulur ki korkup sakınırsınız. Bu (Kur'an) da bizim indirdiğimiz bereket kaynağı bir kitaptır. Artık ona uyun ve Allah'a karşı gelmekten sakının ki size merhamet edilsin.”³³

Ayrıca Allahu Teala, “Allah’ın indirdikleri ile hükmetmeyi/ yönetmeyi” imanının gereği olduğunu da açıkça ortaya koymuştur. Şöyle ki:

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

³¹ A'raf: 158

³² Lokman: 21

³³ En'am: 153,155

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الفَاسِقُونَ

“Allah’ın indirdiği ile hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir.”

“Allah’ın indirdiği ile hükmetmeyenler, zalimlerin ta kendileridir.”

“Allah’ın indirdiği ile hükmetmeyenler, fasıkların ta kendileridir.”³⁴

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم
بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ
وَأَن احْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَن بَعْضِ
مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِن
كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

“Kendinden önceki kitapları doğrulayan, onların yerine geçen bu kitabı, gerçekleri kapsayıcı olarak sana indirdik. Allah’ın sana indirdiğiyle aralarında hükmet. Sana gelen gerçekleri bırakıp onların hevesine uyma...

Aralarında, Allah’ın indirdiği ile hükmet Onların arzularına uyma ve Allah’ın sana indirdiğinin bir kısmından/ bazı hükümlerinden seni saptırma- larından sakın. Eğer yüz çevirirlerse, bil ki şüphesiz Allah, bazı günahları sebebiyle onları bir musibete çarptırmak istiyor. İnsanlardan birçoğu muhakkak ki yoldan çıkmışlardır.”³⁵

إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُن لِّلْخَائِنِينَ
حَصِيمًا

“Şüphesiz, Allah’ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için biz sana Kitabı hak olarak indirdik. (Sakın) Hainlerin savunucusu olma.”³⁶

³⁴ Maide: 44, 45, 47

³⁵ Maide: 48-49

³⁶ Nisa: 105

Kur'an'da geçen Resulullah'a "Allahtan indirilen", "Resulullah'a gelen", "Resulullah'ın getirdiği", "Resulullah'ın hükmü" gibi tabirlerle kastedilenin Kitap ve Sünnette toplanan ve onlardan çıkartılan hükümlerin toplamını ifade eden kelime "**Şeriattır.**"

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ
وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا
تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ

"Dini elbirlilik ikame edin/ hakim kılıp tatbik edin ve bu hususta ayrılığa düşmeyin." diye Allah, dinden Nûh'a tavsiye ettiğini ve sana vahy eylediğimizi; bir de İbrâhîm'e, Mûsa'ya, İsâ'ya tavsiye ettiğimizi, sizin için şariat yaptı. Müşriklere, kendilerini davet ettiğin (bu tevhid dini) ağır geldi. Allah ona (bu hak dine) dilediklerini seçecek ve ona dönüp itaat edenleri hidayete erdirecektir." ³⁷

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُصِّ
بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

"Yoksa Allah'ın izin vermediği bir şeyi, dinde onlara şariat kılacak ortakları mı var? Şayet kesin söz bulunmayacak olsaydı; aralarında derhal hüküm verilirdi. Doğrusu zalimlere elim bir azab vardır." ³⁸

لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرَعًا وَمِنْهَا جَا

"...Sizden her biriniz için bir şariat ve bir yol-yöntem kıldık..." ³⁹

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

"Sonra da (din ve dünya) işinde seni bir şariat üzere görevlendirdik. Artık sen ona uy; bilmeyenlerin heveslerine uyma !.." ⁴⁰

³⁷ Şûra: 13

³⁸ Şûra: 21

³⁹ Maide: 48

⁴⁰ Casiye: 18

İşte Resulullah Sallallahu Aleyhi Veselleme Allahu Teala'nın indirmiş olduğu bu **İslam Şeriatına** tabi olmayı; sözde değil de özde benimsemeyenlerin, onun hakimiyetine içlerinde hiç bir sıkıntı duymadan boyun eğmeyenlerin iman etmiş olamayacaklarını kesin bir şekilde Allahu Teala belirtmiştir. Şöyle buyurmuştur:

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ
حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

“Hayır, hayır! Rabbine andolsun ki, onlar aralarında çıkan anlaşmazlıklarda senin hakemliğine başvurmadıkça sonra da vereceğin hükme, gönüllerinde hiçbir burukluk duymaksızın, kesin bir teslimiyetle uymadıkça iman etmiş olmazlar.”⁴¹

Şeriatın hakimiyetini özünde benimseyenler; “Şeriatın kestiği parmak acımaz”, “Şeriatın hükmü karşısında boynum kıldan incedir” demişlerdir. Çünkü **“hakimiyet Şeriatındır”**. Bu hakikata iman etmeyen kesinlikle Allah’a iman etmiş olmamaktadır, bunu da yukarıdaki ayeti kerimede yine bizzat Allahu Teala bildirmiştir.

Şeriatın hakimiyetinden başka hakimiyeti yani tağutların hakimiyetini kabul edenlerin aynı zamanda Allah'ın Resulüne indirilenlere yani Kitaba, Sünnete önceki kitaplara iman ettiklerini söylemelerinin;

-boş ve geçersiz bir iman iddiası olduğunu,

-onların aslında şeytanın güdüm alanına girmiş sapık kimseler olduğunu,

---

⁴¹ Nisa: 65

-aralarında Allah'ın Resulüne indirdiğine göre hüküm verilmesine/ yönetime davet ettiklerinde bu davete yüz çevirenlerin nifak yani küfür sahibi olduklarını Allahu Teala gayet açık bir şekilde bildirmektedir:

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ
أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
ضَلَالًا بَعِيدًا

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتِ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُونَ عَنْكَ
صُدُودًا

“Sana indirilene ve senden önce indirilene inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar, tağutun hükmüne/ hakimiyetine başvurmak istemektedirler; oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıtmak ister.

Onlara: Allah'ın indirdiğine ve Resûl'e gelin (onlara başvuralım), denildiği zaman, münafıkların senden iyice uzaklaştıklarını görürsün”⁴²

Bu hakikatlara rağmen; her ne kadar uygulanması yalan olsa da teorisinde “*eğemenliğin/ hakimiyetin millete ait olduğunu*” esas kabul eden demokrasinin İslam ile bağdaştığı nasıl iddia edilir!..

Mademki “demokrasi” kökleri eski Yunan felsefesine dayanan, Batının “modernizm” denilen yaşam tarzının ilkelerinden ve sistemlerinden birisidir. Yani Resulullah'ın Sallallahu Aleyhi Vesellem “getirdiklerinden” değildir. O halde “demokrasinin İslam'dan olduğu yada İslam ile bağdaştığı” iddiası bir **bidattır**. Yani dinden olmadığı ve dinle bağdaşmadığı halde onun dinden olduğu iddiasıdır. Bu iddia ise dalalet/ şaşkınlık ve sapkınlıktan başka

⁴² Nisa: 60-61

birşey değildir, red olunur. Bu hususta Buhari, Müslim gibi Hadis kitaplarındaki “Bidat” ile ilgili hadislerle bakılmasını tavsiye ederiz.

DEMOKRASİ BİR BATIL DİNDİR VE PUTTUR

“**Demokrasi**” denilen bu batıl/ içi boş uyduruk söylem günümüzün **putu**/ sahte ilahı ve **dini** haline gelmiştir. Zira günümüzde “demokrasi” söylemi sadece yönetimle alakalı bir fikir, ilke ve sistemin adı olarak değil de **her şeyin** kendisine göre izah edildiği bir **kriter**/ ölçü yada **merci** yada “**ilah**” yada “**din**” haline gelmiştir. Yöneticiler, yönetimler, devletler, siyasetler “demokrasiye” göre değerlendirildiği gibi, insanların kişilikleri, şahsiyetleri, her türlü davranışları hep “demokrasiye” göre değerlendirilmektedir. “Demokrat” yada “demokrat olmamak” ile vasıflandırılmakta, sınıflandırılmaktadır Mesela; sözde demokratik kriterlere/ değerlere göre davranışlarını belirleyen kişi ya da kişilere şöyle denilmektedir:

“Demokrat kişi”, “Demokrat erkek”, “demokrat kadın”, “demokrat aile”, “demokrat çocuklar”, “demokrat öğretmen”, “demokrat öğrenci”, “demokrat işveren”, “demokrat işçi”, “demokrat imam”, “demokratik ahlak”, “demokrasi ruhu”, “demokrasiye inanç” ..vb

İslam’a göre ise; her şeyin kendisi ile değerlendirildiği **değer ölçüsü**; Allah’ın rızası/ hoşnutluğu yada hoşnutsuzluğudur. Yani Allahu Teala’nın medhi ve zemmidir. Allah’ın emirleri ve nehiyleridir. Helaller ve haramlardır Husün-kubuh/ güzel-çirkin, doğru-yanlış, hak-batıl, iyi-kötü, hayır-şer gibi yargılar ancak Allah’ın Şeriatına göre belirlenir. Bu esasın hayatın merkezinden

kaydığı toplumlar cehalet ve dalalet toplumları olurlar Ne yazık ki günümüzde bütün toplumların hali budur. Allah'tan çok “demokrasi” söylemi zikredilir, vird edilir oldu. Ne yazık ki; bu toplumların çoğu bireyleri de Allah'ı unutarak “Müslüman” kimliklerini kaybetmişler, fasıklar ve şaşkınlr sürüsüne dönüşmüşlerdir..

Nitekim dostlarını düşmanlarını ayırt edemez hale düşmüşlerdir Öyle olmasalardı şeytana uyarlar mıydı?!

Hizbuşşeytanın örgütleri konumunda olan ABD, AB, BM, NATO'nun ve onların içindeki büyük şeytanları; Bush, Obama, Trump, Biden, Sarkozy, Johnson, Putin, Merkel, Macron, vb demokrasiye davet etmiyorlar mı?! Onun;

“insanlık için evrensel değer olduğunu, onu benimse- meyenlerin şer/ kötü kişiler olduğunu”

söylemiyorlar mı?!.. Demokrasiyi Müslümanlara pazarlarken de;

“onu benimserseniz diktatörlerin zulmünden kurtulursunuz, özgürlüğe kavuşursunuz, kalkınırsınız, refah seviyeniz yükselir, biz size yardım etmek istiyoruz. Demokrasiyi benimseyin, hem demokrasi İslam ile de bağdaşır” demiyorlar mı?!..

Kimliğinin farkında olan, hayata İslami bakış açısı ile bakan bir Müslüman bu büyük şeytanlara hiç kanar mı?!.. Onlara güvenir mi?!.. Elbette ki hayır.. Ne yazık ki günümüzde Müslümanın diyenlerin kahir ekseriyeti hiç de öyle değil... Büyük şeytanlara ve aralarındaki uşaklarına kulak vermektedirler. Demokrasiye kurtuluş simidi gibi sarılmaktadırlar. Ya o şeytanların kendi düşmanları olduklarını bilmemektedirler yada düşmanlarının kendilerine iyilik yapacaklarını sanmaktadırlar!... İşte bu durum “Allah'ı unutmamanın”

doğurduğu vahim neticedir.. Halbuki Allahu Teala bundan şu şekilde sakındırmaktadır:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَتَنظَرُ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“Ey iman edenler! Allah’a karşı gelmekten sakının ve herkes, yarın için önceden ne göndermiş olduğuna baksın. Allah’a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

Allah’ı unutan ve bu yüzden Allah’ın da kendilerine kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın. İşte onlar fasık kimselerin ta kendileridir.”⁴³

Bu aslı, hakikati olmayan uyduruk “demokrasi” söylemi gerçekten çağımızın “putu” haline gelmiştir. Bu put “evrensel değer” olarak Pazarlanmaktadır. Böylesi putlara ancak akletmeyenler inanırlar ve tabi olurlar. O sesin arkasından sürüler halinde ancak cehalet, dalalet ehli yani hak ve hakikati bilmeyen yada unutan şaşkınlar gider. Onlar şu ayetin muhataplarıdır:

مَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِن
سُلْطَانٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ

“Allah’ı bırakıp da taptıklarınız, sizin ve atalarınızın taktığı birtakım isimlerden başka bir şey değildir. Allah onlar hakkında herhangi bir delil indirmemiştir. Hüküm sadece Allah’a aittir. O size kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.”⁴⁴

⁴³ Haşr: 18-19

⁴⁴ Yusuf: 40

Bu çağdaş batıl “demokrasi” dininin, Allahu Teala’nın şu sarih kavline rağmen nasıl İslam ile bağdaştığı söylenebilir?!..

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ
كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيْمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ
الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

“Kim İslâm’dan başka bir din ararsa, (bilsin ki o din) ondan kabul edilmeyecek ve o ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır.

İman ettikten, Resulün hak olduğuna şahitlik ettikten ve kendilerine açık deliller geldikten sonra inkâr eden bir toplumu Allah nasıl doğru yola eriştirir? Allah, zalim toplumu doğru yola iletmez.”⁴⁵

DEMOKRASİ CAHİLİYYE HÜKMÜDÜR/ YÖNETİMİDİR

Yani demokrasi İslam dışı bir yönetim iddiasıdır. Ona ancak iyi akletmeyenler ve kesin iman etmeyenler talip olurlar:

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

“Yoksa onlar, cahiliyye/ İslam dışı hükmü (ile yönetilmek) mi istiyorlar? Halbuki, kalben mutmain olan insanlar için Allahtan daha iyi hüküm sahibi olabilir mi?”⁴⁶

⁴⁵ Ali İmran: 85-86

⁴⁶ Maide: 50

DEMOKRATİK SEÇİMLER KARŞISINDA İSLÂMÎ TAVİR NE OLMALIDIR?

1-Demokratik yerel/ belediye ve genel/ parlamento seçimlerinde, Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde, bir Müslümanın mevcut demokratik partileri ve adayları; desteklemesinin ve seçimde oy kullanmasının anlamı ve Şer'î hükmü nedir?

2-Bu tür seçimlerde Müslümanın tavrı ne olmalıdır?

-Oy kullanmalı mı, kullanmamalı mı?

-Oyu veya faaliyeti ile bir partiyi veya bir belediye başkanı adayını ve belediye meclisi üyesi adayını veya milletvekili adayını veya Cumhurbaşkanı adayını desteklemeli mi, desteklememeli mi? Şer'î hüküm nedir? Şeri tavrı nasıldır?

Evet bu soru çok önemlidir. Çünkü Müslüman her hususta olduğu gibi bu husustaki tavrından da Allah katında sorgulanacaktır. Onun için böylesi sorulara cevap aramadan ve **şer'î hükmü** bilmeden amel etmemelidir. Ancak bu soruyu sadece tartışmak için sormamalı, bilakis o hususta Allah'ın hükmünün ne olduğunu yani şer'î hükmün ne olduğunu gerçekten ciddi olarak hakkı tespit etmek gayreti ile öğrenmek ve öğrendiği şer'î hükmün gereğince amel etmek için sormalıdır. Çünkü o, Allah'ın hükmüne teslim olma bilincinde bir Müslümandır, başıboş bir mahluk gibi heva ve hevesi ya da pragmatik akıl ile amel etmez. Aklını vakıyı anlayıp Allah'ın hükmünü, Allah'ın hitabını ortaya koyan şer'î delillerden çıkartmak için kullanır. Öyle olmalıdır. Çünkü İslâmî şahsiyete sahip olmanın temel ögesi budur.

YEREL SEÇİMLERDE BELEDİYE BAŞKANI VE BELEDİYE MECLİSİ ÜYESİ SEÇMENİNİN ANLAMI

Belediye, şu şekilde tarif edilmiştir:

“Belde sakinlerinin mahallî müşterek nitelikteki ihtiyaçlarını karşılamak üzere kurulan ve karar organı seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan, idarî ve malî özerkliğe sahip kamusal tüzel kişilik.”

Belediyenin görev ve sorumlulukları mevcut ilgili kanunlarda şu şekilde belirlenmiştir:

- İmar, su ve kanalizasyon, ulaşım gibi kentsel alt yapı
- coğrafi ve kent bilgi sistemleri
- çevre ve çevre sağlığı, temizlik ve katı atık
- zabıta, itfaiye, acil yardım, kurtarma ve ambulans
- şehir içi trafik; defin ve mezarlıklar; ağaçlandırma, park ve yeşil alanlar
- konut; kültür ve sanat, turizm ve tanıtım, gençlik ve spor
- sosyal hizmet ve yardım, nikâh, meslek ve beceri kazandırma
- ekonomi ve ticaretin geliştirilmesi hizmetlerini yapar veya yaptırır
- Toptancı ve perakendeci hâlleri, otobüs terminali, fuar alanı, mezbaha, ilgili mevzuata göre yat limanı ve iskele kurmak, kurdurmak, işletmek, işlettirmek veya bu yerlerin gerçek ve tüzel kişilerce açılmasına izin vermek
- Vergi, resim ve harçlar dışında kalan dava konusu uyuşmazlıkların anlaşmayla tasfiyesine karar vermek
- Umuma açık istirahat ve eğlence yerlerini ruhsatlandırmak** ve denetlemek vb.
- yasalarca yasaklanmamış her türlü iş yerinin açılması ruhsatını vermek ve denetlemek vb.

Bu izahtan sonra;

1-Sadece haram işlemeyeceğine kanaat getirilen ve işinin ehli olan muhtar adaylarının seçimine katılıp oy verilebilir. Çünkü onların görev ve yetkilerinde haram işlemek yükümlülüğü yoktur

3-Bağımsız adaylardan belediye başkanı yahut belediye meclis üyesine oy vermek de caiz değildir. Çünkü mevcut mevzuata göre; belediye meclisi ve başkanı İslam'da **kesin haram olan içki satış yeri, fuhuş yeri açma ruhsatı vermek, genel işletme ruhsatı** vermek gibi yükümlülükleri vardır. Oy vermek vekâlet vermektir. Haram bir iş yapacağı bilinen bir kişiye vekâlet vermek ise haramdır.

CUMHURBAŞKANI SEÇMENİN ANLAMI

Cumhurbaşkanı, devletin başıdır. Bu sıfatla Türkiye Cumhuriyeti'ni ve Türk Milleti'nin birliğini temsil eder; Anayasa'nın uygulanmasını, devlet organlarının düzenli ve uyumlu çalışmasını gözetir.

Bu amaçlarla Anayasa'nın ilgili maddelerinde gösterilen şartlara uyarak yapacağı görev ve kullanacağı yetkiler şunlardır:

Yasama İle İlgili Olanlar

-Gerekli gördüğü takdirde, yasama yılının ilk günü Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde açılış konuşmasını yapmak, Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni gerektiğinde toplantıya çağırarak,

-Yasaları yayımlamak,

-Yasaları yeniden görüşülmek üzere Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne geri göndermek,

-Anayasa değişikliklerine ilişkin yasaları gerekli gördüğü takdirde halkoyuna sunmak,

- Yasaların, kanun hükmündeki kararnamelerin, Türkiye Büyük Millet Meclisi İç tüzüğünün, tümünün ya da belirli kurallarının Anayasa'ya biçim ya da esas yönünden aykırı oldukları gerekçesi ile Anayasa Mahkemesi'nde iptal davası açmak,
- Türkiye Büyük Millet Meclisi seçimlerinin yenilenmesine karar vermek,

Yürütme Alanına İlişkin Olanlar

- Bakanları atamak ve görevlerine son vermek,
- Gerekli gördüğünde Bakanlar Kurulu'na başkanlık etmek ya da Bakanlar Kurulu'nu başkanlığı altında toplantıya çağırarak,
- Yabancı devletlere Türk Devleti'nin temsilcilerini göndermek, Türkiye Cumhuriyeti'ne gönderilecek yabancı devlet temsilcilerini kabul etmek,
- Uluslararası antlaşmaları onaylamak ve yayımlamak,
- Türkiye Büyük Millet Meclisi adına Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Başkomutanlığını temsil etmek,
- Türk Silahlı Kuvvetleri'nin kullanılmasına karar vermek,
- Genelkurmay Başkanı'nı atamak,
- Milli Güvenlik Kurulu'nu toplantıya çağırarak,
- Milli Güvenlik Kurulu'na Başkanlık etmek,
- Başkanlığında toplanan Bakanlar Kurulu kararıyla sıkıyönetim ya da olağanüstü hal ilan etmek ve kanun hükmünde kararname çıkarmak,
- Kararnameleri imzalamak,
- Sürekli hastalık, sakatlık ve kocama sebebi ile belirli kişilerin cezalarını hafifletmek ya da kaldırmak,
- Devlet Denetleme Kurulu'nun üyelerini ve Başkanını atamak,

- Devlet Denetleme Kurulu'na inceleme, araştırma ve denetleme yaptırmak,
- Yükseköğretim Kurulu üyelerini seçmek,
- Üniversite rektörlerini seçmek,

Yargı İle İlgili Olanlar:

- Anayasa Mahkemesi üyelerini, Danıştay üyelerinin dörtte birini, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı ve Yargıtay Cumhuriyet Baş savcı vekilini, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi üyelerini, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu üyelerini seçmek.
- Cumhurbaşkanı, ayrıca Anayasada ve kanunlarda verilen seçme ve atama görevleri ile diğer görevleri yerine getirir ve yetkileri kullanır.

Bu görev sorumlulukları olan birisini seçmek kesinlikle caiz değildir. Zira bu doğrudan Allah'ın indirmediği ile yönetici seçmek demektir. O cumhurbaşkanı adayının Müslümanım demesi, namaz kılması bu hükmü değiştirmez. **Seçim herhangi bir şahsın seçimi değil yönetici seçimidir** Dolayısı ile kimin yönetici olacağından önce **ne ile yöneteceğine** bakılmalıdır. Laik demokratik sistemlerde yönetici ancak; küfür, zulüm ve fık/isyen işlemek için seçilirler. Çünkü Allah'ın indirdikleri ile yönetemezler. Müslümanın küfür, zulüm ve isyen işlemek için vekalet vermesi asla caiz değildir. Cumhurbaşkanı seçimi, Demokratik parlamento seçimi ile aynı hükme tabidir.

DEMOKRATİK PARLAMENTO SEÇİMİNİN ANLAMI

Demokratik sistemin yasama kurumu olan parlamentoya üye seçimidir. Yani insanların toplumsal yaşantılarında, bireylerin birbirleriyle, devletle, sosyal, ekonomi ve siyasî işlerinde uyacakları kuralları, hükümleri, ölçüleri, emir ve yasakları, kanunları belirleyen kurumun üyelerini seçme işidir. İslâmî açıdan bunun anlamı **şirk**'tir. Yani **إن الحكم إلا لله** “**Hüküm ancak Allah’a aittir**” hakikatine terstir.

İnsanların yaşantısına hüküm koymak, ya Allah’ı hiç saymak ya da O’na ortak koşmak demektir. İşte bu seçime katılmak bir takım insanları milletvekili sıfatı ile bu şirki işlemeye itmek demektir. Bu o kişiye yapılabilecek en büyük kötülük ve zulümdür.

Zira o kişi, parlamentonun komisyonlarına katılarak veya genel kurul oylamalarına katılarak yasama faaliyetlerine Allah’ın hükümranlığını hiç kabul etmeyip “*milletin egemenliğini*” esas kabul eden mevcut anayasanın çerçevesinde katılarak şirk işlemine, cürmüne isteyerek ya da istemeyerek ortak olur. İsteyerek ve benimseyerek katılınca şüphesiz **müşrik** olur. Benimsemeyerek katılırsa en azından fasık yani günahkar olur. Yasama faaliyetlerine katılmayıp da o faaliyetlerin yapıldığı esnada orada oturursa, pasif üyelik yaparsa o zaman da **günahkar** olur. Çünkü Allah’a açıkça isyanın yapıldığı bir yerde Müslüman tepkisiz bir şekilde o cürmü işleyenlerle beraber oturup kalmaz. Zira Allahu Teâla şöyle buyurmaktadır:

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثِ
غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

“Ayetlerimiz hakkında (ileri geri konuşmaya) dalan- ları gördüğünde onlar başka bir söze geçinceye kadar onlardan uzak ol (meclislerini terk et). Eğer şeytan sana unutturursa hatırladıktan sonra (hemen kalk) o zalimler topluluğu ile oturma.”⁴⁷

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا
تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثِ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ
الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

“O, Kitapta size indirmişti ki; Allah’ın ayetlerini inkar edildiğini, yahut onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar bundan başka bir söze dalıncaya kadar kafirlerle beraber oturmayın, yoksa sizde onlardan olursunuz. Elbette Allah, münafıklar ve kafirleri cehennemde bir araya getirecektir.”⁴⁸

Görüldüğü gibi ayet-i kerimelerde Allahu Teâla, Allah’ın ayetlerinin inkar edildiği ya da alaya alındığı yani hükümlerinin hiçe sayıldığı yerlerde tepkisiz şekilde oturup kalmayı kesinlikle nehy etmektedir. Çağdaş şirk sistemlerinden biri olan demokratik sistemin yasama organı olan parlamentoda Allah’a karşı en büyük isyan, cürüm işlenmektedir. “Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir” ilkesi ile “hüküm/ egemenlik ancak Allah’a aittir” hakikati inkar edilerek “millet” “ilah” yerine konulmaktadır. Böylelikle Allah ya inkar edilmekte ya da O’na küstahça şirk koşulmaktadır. Bu küfür ve şirk elbette ki Allah katında en büyük cürümdür, zulümdür, tağutluktur, sapıklıktır, cahiliyyedir. İşte bununla ilgili bazı ayet-i kerimeler:

⁴⁷ En’am: 68

⁴⁸ Nisa: 140

إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“Hüküm ancak Allah’ındır. O da, kendisinden başkasına kulluk yapmamanızı emretmiştir. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.”⁴⁹

وَأَنَّ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ
أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

“Aralarında Allah’ın indirdiği ile hükmet/ yönet ve onların arzularına uyma. Allah’ın sana indirdiği hükümlerin bir kısmından seni saptırmalarına dikkat et. Eğer (Allah’ın hükümlerinden) yüz çevirirlerse bil ki (bununla) Allah ancak günahlarının bir kısmını onların başına bela etmek ister. İnsanların bir çoğu da zaten fasıktırlar (yoldan çıkmışlardır).

Yoksa onlar cahiliyye (İslâm dışı) hüküm/ yönetim mi istiyorlar? İyi anlayan bir topluma göre hükmü bakımından Allah’tan daha iyi kim vardır?”⁵⁰

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

“Sana indirilene ve senden önce indirilenlere inandıklarını ileri sürenleri görmedin mi? zira onlar tağutla (Allah’ın indirmedigi sistemlerle) yönetilmek istiyorlar. Halbuki onu (tağutu) inkar etmekle emrolunmuşlardı. Şeytan onları büsbütün saptırmak istiyor.”⁵¹

⁴⁹ Yusuf: 40

⁵⁰ Maide: 49-50

⁵¹ Nisa: 60

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ
حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

“Hayır, Rabbine and olsun ki, aralarında çıkan antlaşmazlık hususunda seni (Şeriatı) hakem kılıp sonra da verdiği hükme (Şeriatın hükmüne) içlerinde hiç bir sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar.”⁵²

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

“Kim Allah’ın indirdiği (hükümler) ile hükmetmezse/ yönetmezse işte onlar kafirleridir.”⁵³

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

“Kim Allah’ın indirdiği (hükümler) ile hükmetmezse/ yönetmezse işte onlar zalimlerdir.”⁵⁴

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“Kim Allah’ın indirdiği (hükümler) ile hükmetmezse/ yönetmezse işte onlar fasıklardır”⁵⁵

إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

“Muhakkak ki şirk en büyük zulümdür.”⁵⁶

Bu ayet-i kerimelerin ışığında görüldüğü gibi Allah’ın indirdiği ile yönetmemek, Allah’ın indirdikleri hükümlere rağmen hükümler, yasalar ortaya koyarak insanları yönetmeye kalkmak gerçekten en büyük isyandır, zulümdür. İşte demokratik sistemin yasama organında yapılan da budur.

Mesela demokrasi dininde;

⁵² Nisa: 65

⁵³ Maide: 44

⁵⁴ Maide: 45

⁵⁵ Maide: 47

⁵⁶ Lokman: 13

-Şahsi özgürlükler gereği zina, flört, eşcinsellik gibi fuhşun hiç birisi yasaklanamaz. Halbuki bunlar Allah'ın dininde kesin yasaklardır.

-Mülkiyet özgürlüğü gereği faiz yasaklanamaz. Allah'ın dininde ise kesin yasaktır.

-Allah'ın indirdikleri ile yönetim, hadler, tesettür gibi Allah'ın kesin emirleri ise yasaklanır. vb.

Bu cürümlerin işlendiği parlamentolara Müslüman nasıl kendisini temsil edecek vekil gönderebilir?! O cürümlerin vebaline hem o vekil hem de onu seçen ortak olmaz mı?! Bu vebalden Allah'a sığınmak gerekmez mi?!...

Evet, oraya üye olması için birisini oyla da olsa desteklemek, o kişiyi günah işlemeye en azından zalim ve fasık olmaya itmek ve o yolda destek-lemek demektir. Halbuki bir Müslümanın takınacağı tavır, oy vermeye davet etmek ve ona koşmak değil bilakis oy vermekten kaçmak ve sakındırmak olmalıdır. Zira Allahu Teâla günahta değil de takvada yani Allah'ın hükümlerine sarılmakta yardımlaşmayı şöyle emretmektedir:

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

“İyilik ve takva (Allah'ın yasaklarından sakınıp emirlerine uyma) hususunda yardımlaşın, günah ve düşmanlık/azgınlık üzerinde yardımlaşmayın. Allah'a karşı takvalı olun (O'nun Şeriatına bağlanın). Muhakkak ki Allah'ın cezası çetindir.”⁵⁷

Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir:

---

⁵⁷ Maide: 2

اَنْصُرْ اَظْلَمًا اَوْ مَظْلُومًا قَالُوا يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ هٰذَا نَنْصُرُهُ مَظْلُومًا فَكَيْفَ
نَنْصُرُهُ ظَالِمًا قَالَ تَأْخُذُ فَوْقَ يَدَيْهِ

“İster zalim olsun, ister mazlum (mü’min) kardeşine yardım et. Oradakiler; “Ya Rasulullah, mazlum ise ona yardım edelim, fakat zalim ise nasıl yardım edebiliriz? Dedi. Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem şöyle buyurdu: **Onu zulüm yapmaktan alıkoyarsın. İşte bu ona yardımdır.**”⁵⁸

ŞER’Î HÜKÜM VE İSLAMÎ TAVIR

Yukarıda geçen naslara göre, demokratik seçimlerde İslami tavır şöyle olmalıdır:

-Demokratik seçimlere katılmamalıdır. Demokratik seçimlere katılarak bazı Müslümanları şirk, zulüm, günah çukuruna vekaleten itmemelidir. Müminler bu işten Allah’a sığınmalıdır.

-İslami tavır; hayatımızı kokuşturan, haramlar ve münkerlerle, zulüm ve zulümat ile, cehaletle dolduran çağdaş cahiliyye ve tağuti sistemi tüm kurumları ile reddedip hayatımızdan söküp atmak ve Allah’ın dinini hakim kılmak için Allah’a dayanıp, Allah’ın hükümlerine sınımsız sarılarak ihlas, sabır ve sebatla çalışmak olmalıdır.

-Küfür ve ehline taviz vermemeli, hakkı izhar edip batılın tepesine balyoz gibi indirmek olmalıdır.

-Hakkı anlatıp batılı inkar ederken insanların zulmünden ve şerrinden hiç korkulmamalıdır.

-İslami tavır; Laikliğin, demokrasinin, cumhuriyetin, milliyetçiliğin, ulusalcılığın, pragmatik düşüncenin, kapitalizm ve sosyalizmin küfür olduğunu, batıl olduğunu; hakkın ancak Allah’ın dini İslâm olduğunu, İslâm’ın tek doğru ve

⁵⁸ Buhari, K. Mezalim ve’l Gasb, 2264

bütün dinlerin, ideolojilerin, fikirlerin, nizamların üstünde olduğunu, insanların yaşantısına ancak onun hakim olması gerektiğini onun dışındaki bütün din ve nizamların red olunması gerektiğini söylemek ve bunun tahakkuku için çalışmak olmalıdır.

İşte demokratik seçimlerinin anlamı, şer'î hükmü ve bunun karşısında Müslümanın takınması gerektiği İslami tavır budur.. Böylesi seçimlerde tavrımız ne olmalıdır diyen kimse eğer samimi ise, bu şer'î hükmü ve tavrı alır ve gereğince amel eder. Yani "işittik, itaat ettik" der. "İşittik, isyan ettik" diyenlerden olmaz. Allah'ın hükmü karşısında akıl, mantık yürütmeye kalkmaz. Bilakis Nisa65'de belirtildiği gibi, iman etmiş olmanın gereği olarak şer'î hükmü içinde bir sıkıntı duymaksızın alıp tam teslimiyetle uygular.

Bu hususta şer'î hükmün ve tavrın bu olduğunu ortaya koyunca, İslâm adına hareket ettiğini söyleyerek Müslümanların büyük bir kısmını da etkileyen bazı şahıs ve çevreler şöyle itirazda bulunmaktadır:

BAZI İTİRAZLAR VE YAKLAŞIMLAR

1- *"Evet demokrasi küfürdür. Parlamenteoya girip onun çalışmasına katılmak da en azından haramdır. Fakat bizim orada adamlarımız olsa, bu Müslümanların faydasına olmaz mı? Demokratik parti ile İslâm Devleti kurulmaz, fakat o partinin parlamentoda olması hatta hükümet olması, Müslümanların İslâmi faaliyetlerine kolaylık sağlar. Yollarını açar. Onun için Müslümanların bu seçimlere katılıp İslâm'ın gelmesini isteyen şahıs ve partileri desteklemeleri gerekir. Aksi halde Müslümanların menfaatlarına karşı çıkmış, parlamentonun tamamen İslâm düşmanlarının eline geçmesini sağlamış olurlar.."* diyorlar.

2- “Biz hakkı açıkça söylersek batıl ehli, laikler, Kemalistler ve onların güdümündeki subay ve generaller, küresel şer güçler bizi ezerler, hapse atarlar, işlerimizden ederler, hiç bir İslâmi faaliyete izin vermezler. Onun için biz onların şerrinden korunabilmek maksadı ile onların aralarına girmeli ve onlardan görünmeliyiz. Biz de demokratız, laikiz, cumhuriyetçiyiz, milliyetçiyiz demeliyiz. O zaman onlar bize tavır almazlar. Biz de böylece daha rahat çalışarak güçleniriz. Onun için demokratik parti kurmalı ve onu seçimlerde desteklemeliyiz Yoksa yok oluruz..” diyorlar

3- “Bizim öyle sert, katı, uzlaşmaz bir görünüm ortaya koymamıza gerek yok. Çünkü hoşgörölü, yumuşak, sevgi ile muamele her kapıyı açar. Hem biz herkesi sevmeliyiz. Tüm insanlarla ya dinde kardeşiz ya da hilkatte/ yaratılıştta kardeşiz. Müslüman olsun olmasın her insana sevgi ile muamele etmeli, hoşgörölü, uzlaşmacı olmalıyız. O zaman onları da karşımıza almış olmayız. Onların bize düşmanlık yapmalarından, zararlarından korunmuş oluruz. İslâm’a hizmet faaliyetlerimizi de bir yandan sürdürürüz.” diyorlar.

BU YAKLAŞIMLARA CEVAPLAR

Şimdi bu yaklaşımları müminler için hidayet, nur olarak gönderilmiş olan Kur’an ve Sünnet ışığında inceleyelim. İncelememize geçmeden önce şunu hemen belirtelim ki bu yaklaşımların hiç birisi de İslâmi zihniyet ürünü değildir. Evet bu yaklaşımları ortaya koyanlar her ne kadar Müslüman olduğunu söyleyen ve onların tesirinde kalan Müslüman kimseler olsalar da İslâmi zihniyet ürünü değildirler. Zira İslâmi zihniyette Allah’a kul olma bilinci esastır. Bu bilinç kişiye sadece Allah’a teslim olmaya, sadece O’na dayanmaya ve itimad etmeye/ güvenmeye ve sadece O’nu razı etmeyi gaye etmeye iter. Onun amellerinin ölçüsü helal-haram, sevap-günahdır. Onun fikri ve hükmü sadece Kitap ve Sünnetten alınandır.

Yukarıda belirtilen yaklaşımları ortaya koyanlar, bu yaklaşımlarını Kitap ve Sünnetten almayıp vakıadan almışlardır. Kitap ve Sünnete başvursalardı bu yaklaşımları bulamayacaklardı. Bilakis tam aksi bir yaklaşım bulacaklardı. Şimdi Kitap ve Sünnet ışığında bu yaklaşımları inceleyelim:

BİRİNCİ YAKLAŞIM

Bu yaklaşım tamamen pragmatik bir yaklaşımdır. Yani ameli neticesinde görülen fayda ve zarara göre değerlendirme yaklaşımı. Amellerde fayda ve zararı temel ölçü kabul etme yaklaşımı. “Faydalı olan şey iyidir, yapılmalı, zararlı olan şey kötüdür, yapılmamalı” anlayışı. Yani akli, heva ve hevesi iyi-kötü, hayır-şer hususunda hakem kılmaktır.

Halbuki Müslüman için asıl olan Allah katındaki iyi-kötü, hayır-şerdir. Onu da akılla bilemeyeceğimize göre Allah’ın indirdiğine başvurarak yani Şeriatına başvurarak O’nun hayır dediğini yapmak, şer dediğinden kaçınmak esastır. Hayır ve şerri, iyi ve kötüyü, güzel ve çirkini belirleyen Şeriattır, akıl değil, heva-heves değildir!. İşte bunun böyle olduğunu gösteren bir kaç ayeti kerime:

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

“Hoşunuza gitmediği halde savaş size farz kılındı. Sizin hoşlanmadığınız bir şey hakkınızda hayırlı olabilir. Sevdiğiniz bir şey de hakkınızda şer olabilir. Siz bilmezsiniz, Allah bilir.” ⁵⁹

---

⁵⁹ Bakara: 216

Demek ki, **hayr** ve **şerrin** tayini bizim duygu ve aklımızla değil Allah'ın ilmine terk edilmiştir. Allah'ın ilmini de ancak Rasul'ün getirdiğinden alabiliriz, başka bir yerden değil.. Bunu da Allahu Teâla şöyle emretmiştir:

وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

“Rasul size ne getirdi ise onu alın ve sizi neden nehyetti ise ondan kaçın.”⁶⁰

Rasul Sallallahu Aleyhi Vesellem'in de şöyle dediği rivayet edilmiştir:

مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ

“Hakkında emrimiz olmayan bir işi yapan red edilir.”⁶¹

Müslümanlar için **menfaatin** değil de **sevap** ve **günahın** ölçü olduğunu şu ayet-i kerime açıkça ortaya koymaktadır:

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِمَّنْ نَّفَعِيهِمَا

“Sana şaraptan ve kumardan sorarlar. De ki; Her ikisinde de büyük günah ve insanlar için bir takım faydalar vardır. Ancak her ikisinin de günahı faydasından daha büyüktür.”⁶²

Görüldüğü gibi Allahu Teâla bu ayet-i kerimesinde menfaati değil **günahı** esas kılmıştır. Demek ki bir hususta insanlar için bazı menfaatlar ve günah çatışabilir. O halde tavır ne olmalı? Elbette ki günah işlemeyip menfaat terk edilmelidir. Zira bir Müslüman için asıl

⁶⁰ Haşr: 7

⁶¹ Buhari, K. Buyu'; Müslim, K. Akdiyye, 3243

⁶² Bakara: 219

menfaat Ahirette günah ile Rabbinin huzuruna çıkmamasıdır.

Şimdi bunu demokratik seçimlere indirirsek; demokratik parlamento üyesi olmakta, belediye başkanı olmakta ve belediye meclisi üyesi olmakta cumhurbaşkanı olmakta bazı menfaatlar olabilir. En azından öyle zannedilebilir. Fakat orada bulunmakta günah da vardır. Bunu yukarıda izah ettik. Şimdi ne yapılmalı?! O günahı işleyerek o menfaatları elde etmeye mi çalışılmalı?! Yoksa günah işlemeyip o menfaatlardan vaz mı geçmeli?! İşte bununla imtihan oluyoruz.. Elbette ki günah işleyerek o menfaatleri elde etmeye çalışmamalıyız. O menfaatlar uğruna kendimizi bile bile ateşe atmamalıyız. Aksi halde hem dünyada hem Ahirette Allah'ın yardımından yoksun kalırız da perişan ve hüsrana oluruz.

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذَلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

“Allah size yardım ederse, artık size galip/ üstün gelecek hiç kimse yoktur. Eğer sizi (yardımsız) bırakırsa, O’ndan sonra size kim yardım eder? Mü’minler ancak Allah’a güvenip dayanmalıdırlar.”⁶³

İKİNCİ YAKLAŞIM

“Onların şerrinden emin olmamız için onlardan görünmeliyiz” diye özetlenebilecek olan bu yaklaşımı Allah, kendisine güvensizlik ve kalpte hastalık olarak vasfetmiştir. Hiç tasvip etmediğini de şöyle bildirmiştir:

---

⁶³ Âl-i İmran: 160

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ
وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ

“Ey iman edenler! Yahudileri ve Hıristiyanları veli/ dost, yardımcı ve yönetici edinmeyin. Zira onlar birbirlerinin velisidirler. İçinizden onları veli edinenler, onlardandır. Şüphesiz Allah zalimler topluluğuna yol göstermez.

Kalplerinde hastalık bulunanların ‘Başımıza bir felaketin gelmesinden korkuyoruz’ diyerek onların arasına koştuklarını görürsün. Dikkat edilsin ki, Allah bir fetih yahut katından bir emir/ azab getirecek de onlar içlerinde gizledikleri şeyden dolayı pişman olacaklar.

(O zaman) iman edenler; ‘Bunlar mı bütün güçleriyle sizinle beraber olduklarına yemin edenler?’ diyeceklerdir. Onların bütün yaptıkları boşa gitmiştir de hüsrana uğramışlardır.”⁶⁴

Görüldüğü gibi Rabbımız Allahu Teâla, iman edenlerin dikkatini çekerek kafirleri dost ve yardımcı edinmemeye davet etmektedir. Yahudi ve Hıristiyanları zikretmesi cüzü zikredip küllü kast etmektendir. Yani bütün kafirleri ve müşrikleri kapsar. Onları veli (dost ve yardımcı) edinmek onların istediği çizgide olmak demektir, onlara tabi olmak demektir. Çünkü Allah, onları veli edinenleri onlardan saymıştır Yani onlar gibi oldu, onlar gibi davranıyor, onların çizgisinde bulunuyor saymıştır.

⁶⁴ Maide: 51-53

Onların sergilediği bu tavır elbette ki zulümdür Allahu Teala bu zulüm üzerinde inatla ısrar eden leri de kendi hallerine terk etmekle tehdit etmiştir. Bu ayetin mefhumunu günümüze indirirsek;

-İman ettiğini söyleyen bir kimse, ben demokratım, milliyetçiyim, ulusalcıyım, laikim, cumhuriyetçiyim, vb. gibi laflar ve yaklaşımlarla; aslı küfür olan demokrat, laik, cumhuriyetçi, milliyetçi, ulusalcı, Kemalist vb. çevrelerden olduğu görüntüsü vermeye çalışmamalıdır Aksi halde Allah onu da onlardan sayar da o kişi zalimlerden olur.. Bir Müslüman onların çizgisinde olamaz. Onların çizgisinde olmadıkça onları razı edemez. Onları razı edecek olursa Allah'ı razı edemez. Bunun böyle olduğunu bir başka ayette de bildirmiştir.⁶⁵

-Maide-52'de Allah onlardan görünme gayreti ile onların arasına koşuşmayı "**hastalıklı kalp**" olarak vafedip kesin ve de çok sert bir şekilde **zemmetmiştir**. "*Demokrasi, laiklik, vatancılık, ulusalcılık, milliyetçilik, cumhuriyetçilik, Kema- lizm*" gibi çağdaş putlara yapılan övgülere katılmak, onların korosu ve meclislerine girmek ve o koroya ve meclise katılmaya koşuşturmak, işte bu zemmin/kınamanın kapsamındadır. Allahu Teâla onların bu işi yaparken gösterdikleri mazereti de yani "**başımıza bir felaketin gelmesinden korkuyoruz**" bahanesini de kesinlikle reddetmektedir. Yani

"Bizi hapse atarlar, işimizden ederler, asarlar, keserler, onun için onlardan görünüyoruz. Onun için demokrat, laik, milliyetçi, vatancı, cumhuriyetçi, Kemalist gözüküyoruz"

---

⁶⁵ Bakara-120

bahanesini de reddetmektedir ve bu tutum içinde olanları tehdit etmektedir, **Allah'ın fethi** ya da **azabı** ile tehdit etmektedir. Allah'ın fethi geldiğinde müminler onları bu tutumlarından dolayı cezalandırırlar. Onun için pişman olurlar, ya da Allah'ın azabı gelir onun için de pişman olurlar.

Böylesi batıl, geçersiz mazeretler ile çağdaş cahiliyye sistemi olan demokratik sistemin yasama organına koşturmakla bu uğurda mallarını, vakitlerini harcayan kimseler sevap ummalarına rağmen Şer'î hükme bağlanmamaktan dolayı amellerinin boşa çıkmasından ve böylelikle hüsrana uğramaktan korksunlar. Çünkü Maide53'de bu tehdit vardır.

Biz bu yaklaşımın yanlışlığını da bu ayet-i kerimelerin ışığında göstermek istedik.

ÜÇÜNCÜ YAKLAŞIM

“Kafirlere, zalimlere, yalanlayıcılara, müşriklere hümanist duygularla yumuşak, hoşgörülü, uzlaşmacı ve sevgiyle muamele yaklaşımına”

gelince bunu da Allahu Teâla kesinlikle reddetmektedir:

فَلَا تُطِيعُوا الْمُكذِبِينَ
وَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ قِيدُ حَنْثُونَ

“O halde (hakikatı) yalanlayanlara tabi olma.

Onlar isterler ki, sen yumuşak davranasın da onlar da sana yumuşak davransınlar.”⁶⁶

Görüldüğü gibi ayet-i kerimede Allahu Teâla, Rasulü'nün şahsında onun ümmetine kafirlere karşı tavizkâr tavır almayı yasaklamaktadır.

---

⁶⁶ Kalem: 8-9

Allahu Teâla kafirlerin içyüzünü bize apaçık bildirerek onlara karşı takınmamız gereken tavrı şöyle açıklamaktadır:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُؤَا مَا عَنَتُمْ قَدْ
بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صدورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ

هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا
وَإِذَا خُلُوا عَضُوا عَلَيْكُمُ الْآثَامِلَ مِنَ الْعِظِ قُلْ مَاتُوا بَعْضِكُمْ إِنَ اللّٰهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

إِن تَمَسَّسَكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا
يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

“Ey iman edenler! Kendi dışınızdakileri (kafirleri) sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar size fenalık etmekten geri kalmazlar. Size sıkıntı verecek şeyleri isteyip dururlar. Gerçekten, kin ve düşmanlıkları ağızlarından (dökülen sözlerden) belli olmuştur. İçlerinde sakladıkları (düşmanlıkları) ise daha büyüktür. Eğer düşünüp anlıyorsanız, herhalde ayetlerimizi size açıklamış oluruz.

İşte siz öyle kimselersiniz ki, onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz. Siz bütünüyle Kitab’a inanırsınız. Onlar ise, sizinle karşılaştıkla- rında inandık derler. Kendi başlarına kaldıkla- rında da size olan kinlerinden dolayı parmaklarını ısırırlar. Kininizle geberin! deyiver.

Size bir iyilik hafifçe dokunursa, bu onları tasalandırır. Başınıza bir musibet gelirse, buna da sevinirler. Eğer sabreder ve Allah’a karşı takvalı olursanız, onların hilesi size hiçbir zarar vermez. Şüphesiz Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır.”⁶⁷

⁶⁷ Âl-i İmran: 118-120

İşte bu ayet-i kerimelerle Allahu Teâla kafirlerin içyüzünü bize böylece apaçık bir şekilde beyan etmektedir. Bu hakikatleri bildikten sonra biz Müslümanların onlara karşı tavrı elbette hoşgörü sevgi değil de nefret ve buğz tavrı olmalıdır. Onlara sevgi gösterileri hem boşunadır hem de Allahu Teâla'nın tasvip etmediği bir tavır olur.

Onlar bizim hakkımızda hiç hayır ve iyilik istemediklerine göre “*gelin demokratik arenaya girin, demokratik mücadele ile istediklerinizi elde edin*” diyorlarsa bilelim ki bu bizim hayrımıza değildir. Eğer akledersek onların bu davetlerine icabet etmeyiz. Eğer icabet ediyorsak çok aptalca, akılsızca bir iş yapıyoruz, Allah'ın sözüne kulak asmıyoruz da düşmanımız şeytanların fısıltısına itimad ediyoruz demektir.

Onların bize karşı kurdukları hile, tuzak ve düşmanlıklarından kurtulmanın yolu, onlara sevgi gösterilerinde bulunmak ve onlardan görünme gayreti içine düşmek onların arasında koşuşturmak değil sadece ve sadece takvalı olmaktır yani Allah'ın Şeriatına bağlanmaktır. Bunu Allahu Teala şöyle bildirmiştir:

وَإِنْ تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

“Eğer sabreder ve Allah'a karşı takvalı olursanız, onların hilesi size hiç bir zarar vermez. Şüphesiz Allah onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır.”⁶⁸

Demek ki “*Şer'i hükümlere göre davranırsak kafirler bizi yok ederler*” düşüncesi bu ayeti kerimenin mefhumuna tamamen ters düşer. İlmikle her şeyi çepeçevre kuşatan

---

⁶⁸ Âl-i İmran: 120

Allah'tan daha iyi kim bilebilir ki?! O, "siz Şeriata bağlanıp sabırlı olun, onların hile ve tuzakları size bir zarar veremez", diyorsa Müslümana düşen, Rabbisinin bu sözüne güvenip teslim olmaktır. Bunun dışındaki bütün tavır ve yaklaşımlar kesinlikle İslâmi tavır değildir.

Bu açıklamalarla demokratik seçimlerde Müslümanın tavrı ne olmalı sorusuna cevap vermeye çalıştık.

Bazı kimseler bu izahatları da, nasihatları da işittiği halde şöyle bir itirazla o yanlış, batıl tutumlarında ısrar etmektedirler:

"Efendim, bu kadar alimlerimiz, hocalarımız, üstatlarımız, liderlerimiz var, onlar bunu bilmiyorlar mı? Bunlar bizim bu demokratik parlamento seçimlerine katılmamıza bir şey demiyor, hatta davet ediyorlar. Onun için biz de onlara tabi oluyoruz" demektedirler.

Bu yaklaşımda onlara kardeşlik duyguları içinde sesleniyorum:

Kardeşlerim! Aklınızı başınıza alınız. Biz Müslümanlar alimlerimizi severiz, sayarız, fakat rabler ittihaz etmeyiz. O halde alimleri rabler ittihaz eden Yahudi ve Hıristiyanlar gibi olmayınız!.. Yukarıdaki ayetler ve hadisler ışığında bu meseleyle ilgili Allah'ın hükmü gayet açıkken hiç bir alimin ters bir fetva verme yetkisi yoktur. Fetva vermeye kalkarlarsa, o ancak heva ve hevesinden bir fetva olur ki bu red olunur.. Ona rağmen "*biz o alimlerimize tabi oluruz*" diyenler ve onlara tabi olanlar, Ahirette Allah'ın huzurunda hüsrana uğrayacaklarını Allahu Teâla ayet-i kerimesi ile şimdiden şöyle bildirmektedir:

يَوْمَ نُقَلِّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ
وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبْرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ

رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنُومُ لَعْنًا كَبِيرًا

“Yüzleri ateşte evrilip çevrildiği gün, ‘eyvah bize! Keşke Allah’a itaat etseydik, Resule itaat etseydik!’ derler.

‘Ey Rabbimiz! Biz efendilerimize ve büyüklerimize, liderlerimize uyduk da onlar bizi yoldan saptırdılar.

Rabbimiz! Onlara iki kat azap ver, onları büyük bir lanetle rahmetinden kov derler’.” ⁶⁹

Evet Şer’î hüküm ortada iken; “biz hocalarımızın, üstatlarımızın, efendilerimizin yolunda gideceğiz” diyenler bu ayetlerle muhatap olurlar.

---

⁶⁹ Ahzab: 66-68

SONUÇ

Şu halde bu hakikatler karşısında sadece sözde değil de özde Müslüman olanlar yani gerçek müminler; çağımızın putu, batıl dini, cahiliyye sistemi olan demokrasiye asla inanmazlar ve tabi olmazlar. Bu çağdaş cahiliyye pisliğini tiran, diktatör, despot, zalim yöneticilerden kurtuluşun yolu ve alternatifi olarak görmezler. Şeytanın o ipine tutunmazlar. Çağdaş “hannas”ların vesveselerine kulak vermezler.

Gerçek müminler; yüzlerini sadece Allah’a yöneltirler, Allah’ın bizim için kemale erdirip razı olduğu dini İslam’ı tekrar fert ve toplum hayatlarına hakim kılarak; tatbik, davet ve cihad yoluyla tüm yeryüzünü çağdaş tağuti sistemlerin oluşturduğu fitne, fesat, zulüm ve zulümandan/ karanlık ve kirliliklerden temizleyecek, hem müminlerin yaşamını hem de tüm yeryüzünü adalet, esenlik, güven, huzur, aydınlık, refah ile dolduracak olan **Raşidi Hilafet Devletinin** kurulması için ihlas ve ihsan ile çalışırlar. Yani hep birlikte sadece Allah’ın ipine tutunarak kurtuluşa erebilirler..

وَأِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
إِنَّ الدِّينَ اتَّقُوا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

“Ne zaman şeytandan bir fitleme (bir kötü düşünce) seni dürtüklerse, Allah’a sığın; çünkü O, işitendir, bilendir.

Allah'a karşı takvalı olanlar, kendilerine şeytandan bir vesvese geldiği zaman, tezekkür ederler/ durup düşünerek Hak ve hakikatleri hatırlarlar da **derhal gerçeği görmeye başlarlar.**”⁷⁰

---

⁷⁰ A'raf: 200-201

Yazar Hakkında

Bu kitabın yazarı **Ahmed Kılıçkaya**; 1961 Ankara doğumludur. İlk ve Orta tahsilini Ankara'da yaptıktan sonra 1980'nin ilk ayında işçi çocuğu statüsünde Hollanda'ya gitmiştir. Orada 5 yıl bir fabrikada işçi olarak çalıştıktan sonra 1985 yılında Amsterdam Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arap Dili Edebiyatı bölümüne kaydolup buradan 1990 yılında yüksek lisansını yapmış olarak mezun olmuştur.

Yazar; İslami Davet çalışmaları nedeni ile Mart 2000 – Mayıs 2003 yılları arasında Medreseyi Yusufiye'de bulunmuştur. Bu süre içerisinde de bazı ilmi çalışmalar ve kitap telifi çalışmaları yapmak fırsatı bulmuştur.

2005- 2009 yılları arasında Hollanda'da Rotterdam İslam Üniversitesi Kütüphanesi sorumluluğunu yürütmüştür. Bu esnada, bir müddet “İslam Fıkında Aklın Yeri ve Önemi” konusu üzerinde doktora çalışması yapmıştır.

Yazarın mütercimliğinin yanısıra çeşitli ilmî çalışmaları bulunmaktadır.

Ayrıca **www.islamiyontem.net** isimli WEB sayfasının editörlüğünü yürütmekte ve burada makalelerini yayınlamaktadır.

Yazarın yayınlanmış kitapları:

1-Fıkıh Usulü: İslâm Fıkında Deliller ve Yöntem, Nuhbe Yayınları, Ankara 2016

2-İslâm'da İtikad Yöntemi: İslâm Akidesi Ve İman Esasları, Nuhbe Yayınları, Ankara 2016

3-Kur'an-I Kerim'i Tefsir Yöntemi: Kur'an-I Kerim'i Doğru Anlama Ve Açıklama Yöntemi, Nuhbe Yayınları, Ankara 2016

4-Nebevî Sünneti Anlama Yöntemi, Nuhbe Yayınları, Ankara 2016

5-Cihadı Terör Terörü De Cihad Olarak Gösterme Gayretlerine Ve Algısına Reddiye; Terör Hiçbir Şekilde İslami Yöntem Değildir. Cihad Kavramı Ve Kapsamı

6-“Sadece Kur’an” Ve “Kur’an İslam’ı” Sloganı Altında Modernist Yaklaşımla Yapılan Kur’an Tahrifâtına Reddiye

7-Laikliğe Ve Laik Anayasalara Reddiye; Anayasa Meselesine İslami Çözüm

8-Çağdaş Tağutların İslâm Gerçeğini Saptırma Çabalarına Reddiye

9-“Demokrasi İslam İle Bağdaşır” Söylemine Reddiye

10-Kadını Evinden Uzaklaştırmaya Yönelik Şeytani Projelere Reddiye; Kadının Asıl Sorumluluk Alanı Evidir

11-“Dinlerarası Diyalog ve Hoşgörü” Ve “İlmî İslam”,” Gibi Şeytani Söylemlere Ve Projelere Reddiye

12-“Sembolik - Ruhani - Seküler Hilafet” Projelerine ve Sahte Mehdilik - Nebilik - Resullük İddialarına Reddiye

13-İslam’da Reform, Çağdaşlaşma Ve Güncelleme” Gibi Söylemlere Reddiye; İstikbal İslam’ındır

Yazarın yayınlanmış tercüme kitapları:

1-Usûlü’s Serahsi / Fıkıh Usûlü (2 Cild), İ’tisam Yayınları, Mart 2020, Ankara

2-İslam Şahsiyeti, 3.Cilt / Fıkıh Usûlü, Takıyyuddin En-Nebhâni, Köklü Değişim Yayınları, Mart 2020 Ankara

Yazarın henüz yayınlanmamış çeşitli konularda ilmî makale, kitap telifi ve tercüme çalışmaları vardır..

Yazarın iletişim bilgisi:

www.islamiyontem.net

E-Mail: kilickaya@islamiyontem.net